

X FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „NOWE FALE” / 10th FESTIVAL OF CONTEMPORARY MUSIC “NEW WAVES”

NOWE FALE

GDAŃSK, 12 – 17 XI 2024

X FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

**NOWE
FALE** GDAŃSK, 12-17 XI 2024
X FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

X FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „NOWE FALE”
10th FESTIVAL OF CONTEMPORARY MUSIC “NEW WAVES”

ORGANIZATOR:

Fundacja „Sinfonietta Pomerania”

www.sinfonietta-pomerania.pl

Andrzej Dziadek – prezes, Tadeusz Dixa – wiceprezes

Strona internetowa festiwalu: www.nowefale.pl

Partnerzy i współorganizatorzy:

Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku

Związek Kompozytorów Polskich Oddział w Gdańsku

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

Współpraca:

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku

Szkoła Muzyczna I i II st. im. Zygmunta Noskowskiego w Gdyni

Organizatorzy dziękują za pomoc finansową i organizacyjną udzieloną przez:

Urząd Miasta Gdańska

Samorząd Województwa Pomorskiego

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Patronat medialny:

Polskie Centrum Informacji Muzycznej

trojmiasto.pl

Miejsca koncertów:

Nadbałtyckie Centrum Kultury, Ratusz Staromiejski w Gdańsku, ul. Korzenna 33/35

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, ul. Łąkowa 1/2

Ogólnokształcąca Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Feliksa Nowowiejskiego, ul. Gnilna 3

Prowadzenie koncertów: **Magdalena Dziadek**

Redakcja książki programowej: **Magdalena Dziadek**

Notki biograficzne i komentarze do utworów zostały opracowane na podstawie materiałów nadesłanych przez kompozytorów i wykonawców lub według dostępnych źródeł drukowanych i internetowych. Redaktorka książki programowej składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy zechcieli podać potrzebne informacje o sobie i swojej działalności.

Oznaczenia użyte w książce:

* oznacza prawykonanie utworu

PROGRAM FESTIWALU, 12 –17 XI 2024:

Wtorek, 12.11.2024, godz. 18:00 – strona 8

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

INAUGURACJA FESTIWALU

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Zespół Kwartludium: Karolina Piątkowska-Nowicka – skrzypce, Piotr Nowicki – fortepian, Michał Górczyński – klarnety, Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne

W programie utwory Petera Machajdika, Pétera Kőszeghy'ego, Andrasa Ellendersena, Moniki Kochanowicz.

Środa, 13.11.2024, godz. 18:00 – strona 14

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT KAMERALNY

Frant Duo: Łukasz Frant – wiolonczela, Joanna Galon-Frant – fortepian

W programie utwory Adama Diesnera, Piotra A. Komorowskiego, Andrzeja Dziadka, Lery Auerbach, Stacy Garrop, Rodiona Szczedrına.

Czwartek, 14.11.2024, godz. 18:00 – strona 24

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

RECITAL AKORDEONOWY

Ander Telleria – akordeon, Piotr Jędrzejczyk – elektronika

W programie utwory José Marí Sánchez-Verdú, Javiera Quisłanta Garcii, Johannesesa X. Schachtnera, Arturo Fuentesesa, Krzysztofa Olczaka.

Piątek, 15.11.2024, godz. 12:00 – strona 34

Sala Koncertowa OSM I i II st. im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

KONCERT „MŁODE FALE”

Wykonawcy: uczniowie i pedagodzy pomorskich szkół muzycznych

Piątek, 15.11.2024, godz. 18:00 – strona 36

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

Marcin Łukaszewski

W programie utwory Pawła Michała Chmielnickiego, Sławomira Zamuszki, Eugeniusza Głowskiego, Jerzego Kornowicza, Sebastiana Szymańskiego, Wojciecha Blecharza, Romualda Twardowskiego, Pawła Kwapińskiego, Mariana Borkowskiego.

Sobota, 16.11.2024, godz. 12:00 – strona 52

Sala S2 w budynku żółtym Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Koncert studentów klas kompozycji Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Sobota, 16.11.2024, godz. 18:00 – strona 54

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT KAMERALNY

NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka – I skrzypce, Paweł Kapica – II skrzypce, Michał Markiewicz – altówka, Krzysztof Pawłowski – wiolonczela

W programie utwory Michaela Quella, Maxima Seloujanova, Dai Bo, Piotra Kasiłowskiego, Kamila Cieślaka.

Niedziela, 17.11.2024, godz. 18:00 – strona 62

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT NOWE BRZMIENIA GDAŃSKIE

Rafał Jędrzejewski – flet
Krzysztof Komendarek-Tymendorf – altówka
Anna Fabrello – sopran
Ewa Marciniec – alt
Szymon Kobyliński – bas-baryton
Orkiestra Sinfonietta Pomerania

Tadeusz Dix – dyrygent

W programie utwory Krzysztofa Olczaka, Marka Czerniewicza, Tadeusza Dixy, Andrzeja Dziadka.

Słowo wstępne

Nasi nauczyciele nie mieli większych wątpliwości, jak przedstawić nam ogólną panoramę dziejów nowej muzyki – mieściła się prawie w całości w kategorii „muzyka poważna”, ustanowionej ongiś przez Goethego trzecim, najwyższym piętrem muzyki, wznoszącym się ponad uboższymi siostrzycami: muzyką ludową i popularną. Ten, wydawałoby się, nienaruszalny podział zaczął pękać już przed pierwszą wojną światową, gdy pojawiły się pierwsze muzyczne koncepcje kontrkulturowe, takie jak futuryzm i dadaizm. Lata 40. i 50. XX wieku były czasem „okopywania” się kurczącego się odłamu „poważnego” w twierdzeniach uczelni i specjalistycznych festiwalu, na których formowano historię muzyki najnowszej jako dwugłosu oficjalnych nurtów: konstruktywistycznego, bazującego na ścisłych technikach kompozytorskich i aleatorycznego, promującego intuicję. Sytuacja ta przełożyła się na akademicki dyskurs o nowej muzyce, dążący do porządkowania jej według dialektyki owych kierunków, które zresztą dość szybko pogodzone z sobą. Ów ład, odzwierciedlany jeszcze w podręcznikach z lat 80., został zmacony przez napływ do zachodnioeuropejskich i amerykańskich uczelni muzycznych kompozytorów wywodzących się z innych kultur niż zachodnia: pojawiła się m.in. duża grupa emigrantów z Dalekiego Wschodu, Rosji, krajów Południowej Ameryki, proponujących muzykę silnie nacechowaną pierwiastkami własnej tradycji ludowej. Kolejne impulsy zmiany przyniósł ruch na rzecz odrodzenia muzyki dawnej, zachęcający profesjonalnych kompozytorów do zainteresowania się dawnymi formami muzycznymi i instrumentami, i wreszcie postmodernizm, który zawiesił wszelkie obowiązujące dotąd podziały, na czele z podziałem na to, co profesjonalne i nieprofesjonalne. Nastąpiła dewaluacja podstawowego dogmatu kompozycji zachodniej, głoszącego, że jej sednem jest praca nad pewnym, założonym przez kompozytora problemem. Zamiast tego kompozytorzy proponują nam od kilku dekad „pomysły”. Są to rzeczy, które nie są zupełnie podatne na klasyfikowanie, stąd też nikomu nie przychodzi dziś do głowy tworzenie akademickich historii muzyki nowej. Historie te piszą się same, bez porządku i metody, poprzez spontaniczne, może nawet przypadkowe spotkania twórców reprezentujących skrajnie różne postawy na doraźnie programowanych koncertach i festiwalach, podobnych do naszych Nowych Fal, na które już po raz dziesiąty serdecznie zapraszamy.

Organizatorzy

Wtorek, 12.11.2024, godz. 18:00

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

INAUGURACJA FESTIWALU

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Zespół Kwartludium:

Karolina Piątkowska-Nowicka – skrzypce,

Piotr Nowicki – fortepian,

Michał Górczyński – klarnety,

Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne

PROGRAM:

Peter Machajdik – *Krypta* na skrzypce, fortepian, klarnet basowy i instrumenty perkusyjne

Péter Kőszeghy – *Achat* na klarnet, skrzypce, fortepian i instrumenty perkusyjne

Andras Ellenderson – *Varhugamyndir* na skrzypce, fortepian, klarnet basowy i perkusję*

Monika Kochanowicz – *essence /unpredictable reality**

Kompozytorzy

Peter Machajdik się urodził w 1961 roku w Bratysławie. Tworzy muzykę kameralną, symfoniczną oraz elektroniczną. Jest również autorem wielu projektów multimedialnych (kompozycje do sztuk teatralnych, projektów literackich i radiowych, abstrakcyjne instalacje dźwiękowe). Jego muzyka była wykonywana na całym świecie przez zespoły i orkiestry takie, jak Filharmonia Pomorska im. I.J. Paderewskiego w Bydgoszczy, Filharmonia im. H. Wieniawskiego w Lublinie, Camerata Europea w Berlinie, Janáčkova Filharmonia w Ostrawie, Chór Warszawski, Słowacka Orkiestra Kameralna Bohdana Warchala, Nordwestdeutsche Philharmonie, Luhansk Philharmonic Orchestra, NeoQuartet, Państwowa Orkiestra Kameralna w Żylinie, Kwartludium, Ensemble Inn, Quasars Ensemble i inne. Współpracował i nagrywał z takimi muzykami, jak LLLeggiero Woodwind Trio, Piotr Nowicki, Katarzyna Musiał, duoAccosphere, Izabela Kopec, Dariusz Drzazga, Jon Anderson, Florelda Sacchi, Megan Morris, Kristan Toczko i Klara Babel, Waclaw Golonka, David di Fiore, Olena Maceljuch i Marieta Puhovichová, David Moss, Piero Salvatori i Jozef Lupták, Elina Mustonen i Sonia Lee, Milan Paľa, Trio Contraste, Jordana Palovičová, József Balog, Fero Király, Ivan Šiller and Magdaléna Bajuszová, Enikő Ginzery, Peter Katina i Boris Lenko, Dritan Gani, Jon Rose i in. Jego utwory były wykonywane na wielu festiwalach (Berlin, Calgary, Boston, Kraków, Gdańsk, Wiedeń, Tallinn, Ryga, Lwów, Odessa, Lipsk, Como, Helsinki, Bratysława, Ostrawa, Timișoara itd.). Dyrygowali nimi Paweł Przytockki, Paweł Osuchowski, Anu Tali, Benjamin Bayl, Balázs Horváth, Miran Vaupotić, Florian Ludwig, Richard Berkeley, Aleksander Gref, Przemysław Zych, Dominika Kawiorska, Florian Ludwig, Hakan Sensoy, Oliver Kentish, Gum Nanse, Peter Breiner, Maria Makraki, Peter Vrabel, Ivan Marković, Marián Lejava, Petr Kofroň i Ondřej Kukał. W 1992 roku był stypendystą Programu DAAD. Uczestniczył w kursach kompozytorskich w Amsterdamie i Grazu. Był kompozytorem rezydentem w Künstlerhaus Worpswede, Künstlerhaus Lukas Ahrenshoop i Künstlerhaus Schloss Wiepersdorf (Niemcy). W 2010 roku był stypendystą Fundacji Wyszehradzkiej. W 1989 roku otrzymał nagrodę w Concorso Internazionale Luigi Russolo w Varese (Włochy), a w 2005 nagrodę Słowackiego Funduszu Muzycznego im. Jána Levoslava Belli.

*

Muzyka tego słowackiego kompozytora przepełniona jest delikatnymi, zapadającymi w pamięć wielobarwnymi i przenikającymi się wzajemnie kombinacjami dźwiękowymi. Stosując tradycyjną tonalność i skale modalne, kompozytor przenosi słuchacza do krainy czułości i wrażliwości. Z tego też powodu jego muzyka postrzegana jest jako akt sprzeciwu wobec wszelkich form przemocy i nietolerancji. Główną ideą *Krypty* jest zamknięcie dźwięku w jego własnej subtelnej i hipnotycznej istocie. Kompozytor używa bardzo prostych środków wyrazu, starając się jednocześnie stworzyć żywą i bogatą paletę dźwiękową. *Krypta* powstała przy wsparciu środków publicznych w postaci stypendium Słowackiej Rady Sztuki. Premiera w wykonaniu zespołu Kwartludium miała miejsce 29 października 2022 roku podczas Festiwalu Syntezator Sztuki w Nowym Muzeum Sztuki w Gdańsku.

Peter Machajdík

Peter Kószeghy, ur. w 1971 roku w Balassagvarmat (Węgry), w latach 1985-1989 studiował grę na flecie w Wyższej Szkole Muzycznej m. B. Bartóka w Miskolcu. Od 1989 do 1992 roku studiował grę na flecie i pedagogikę muzyczną na Wydziale Pedagogicznym Akademii Muzycznej im. F. Liszta w Győr. Pobierał prywatne lekcje kompozycji u Attili Reményego i Endre Olsvaya. W latach 1992-1993 był członkiem Grupy Młodych Kompozytorów (Fiatal Zeneszerzők Csoportja) w Budapeszcie. W 1993 roku wyjechał do Niemiec, podejmując studia kompozytorskie u Paula-Heinza Dittricha i Andre Bartetzkiego w Hochschule für Musik „Hans Eisler” w Berlinie. W latach 2000-2001 kontynuował studia kompozytorskie u Hansa Zendera w Hochschule für Musik und darstellende Kunst we Frankfurcie. Uczęszczał na seminaria Edisona Denisowa, Gerharda Stäblera, Mathiasa Spahlingera i Friedricha Goldmanna. Był gościem Wakacyjnych Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt. Od 1999 roku działa jako wolny kompozytor i pedagog muzyki. Jego utwory były wykonywane przez Filharmonię Helsińską, Ensemble Musikfabrik, Kammerensemble Neue Musik Berlin, Ensemble Sortisatio,

Ensamble Zagros i Ensemble Aleph. Od 2004 roku jego stałym wydawcą jest oficyna Juliane Klein. W 2009 roku był kompozytorem rezydentem Deutschlandfunk oraz Kościoła św. Piotra w Kolonii. Wykładał na kursach muzycznych: Jugend Komponiert w Akademii Muzycznej w Rheinsbergu (2002), Weimarer Frühjahrstage für zeitgenössische Musik (2008), KlangNetz Dresden (od 2009). Od 2009 roku wykłada w Hochschule für Musik „Carl Maria von Weber” w Dreźnie. Jest członkiem Brandenburgischer Verein Neue Musik (od 2007), musik21 (od 2007) i Forum zeitgenössischer Musik w Lipsku (od 2009).

*

Twórczość węgierskiego kompozytora od kilkunastu lat koncentruje się wokół pięciu zjawisk fizycznych, które stanowią główną inspirację dla kolejnych muzycznych kreacji. Zjawiska te to pięć żywiołów: płynny, stały, gazowy, ognisty i eteryczny. *Agat* to czwarta kompozycja z serii; reprezentuje element stałości. Mikrokrystaliczne struktury mineralne agatu, jako zjawisko wyjątkowe i niepowtarzalne w swej istocie, zainspirowały kompozytora do stworzenia muzyki wielobarwnej, wielowarstwowej, oddającej piękno tego szlachetnego kamienia poprzez powolny, kontemplacyjny rozwój medytacyjnych i minimalistycznych struktur dźwiękowych. Kompozycja została napisana dla zespołu Kwartludium. Premiera miała miejsce 3 października 2019 podczas Randspiele Festival, Berlin-Zepernick.

Peter Kószeghy

Andras Jucksch Ellendersen, ur. w 1996 roku w Kurytybie, jest brazylijsko-faroeskim kompozytorem, śpiewakiem, multiinstrumentalistą i pedagogiem. Studiował kompozycję u Samuela Andrejewa i Harry'ego Crowla, a obecnie uczy się u Svenda Hvidtfeltla Nielsena i Lil Lacy. W 2023 roku otrzymał nagrodę w konkursie kompozytorskim KORAL23 w Odense (Dania) za utwór chóralny *Den blinde, røde orm*. Pod pseudonimem Andras Atlason uprawia jazz i rock progresywny. Zajmuje się także antropologią kulturową w kontekście własnych korzeni etnicznych, łączących wpływy Południa i Północy.

*

Varhugamyndir (pol.: *Impresje*) to utwór ustanawiający ludzką intuicję przewodnią zasadą tworzenia. Czerpiąc inspirację z teorii kolorów zaprezentowanej w dziele Wassilija Kandinskiego *O duchowości w sztuce*, kompozytor zaprojektował 21 „muzycznych obrazków” powiązanych z bodźcami wizualnymi, aby wywołać wzajemne reakcje między wykonawcami, korzystającymi jednocześnie ze wspólnej partytury. Muzyka *Impresji* próbuje w ten sposób zamieszkać na skrzyżowaniu dźwięku i koloru, sztuki i symbolu, muzyki i życia. Utwór został skomponowany w 2024 roku i jest dedykowany zespołowi Kwartludium.

Andras Jucksch Ellendersen

Monika Kochanowicz studiowała kompozycję w Akademii Muzycznej w Gdańsku w klasie Eugeniusza Głowskiego. Następnie ukończyła dyrygenturę symfoniczno-operową w Uniwersytecie Muzycznym F. Chopina w Warszawie. Poza muzyką klasyczną produkuje również muzykę elektroniczną oraz użytkową w swoim własnym studiu muzycznym.

*

Utwór zatytułowany *essence I/unpredictable reality** został napisany specjalnie dla zespołu Kwartludium. Dzięki wirtuozerii i umiejętnościom improwizacyjnym członków zespołu, muzyka spontanicznie otwiera wiele przestrzeni. Celem utworu jest oddanie aury kompozycji jazzowych przy użyciu materiału odległego od tej stylistyki. Esencją jest duch i siła twórcza wyzwolana w określonych muzycznych warunkach.

Monika Kochanowicz

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Frant Duo:

Łukasz Frant – wiolonczela,

Joanna Galon-Frant – fortepian

PROGRAM:

Adam Diesner – *Mortistango na wiolonczelę i fortepian**

Piotr A. Komorowski – *Sonata na wiolonczelę i fortepian, cz. 1*

Andrzej Dziadek – *Sonata na wiolonczelę i fortepian*

Lera Auerbach – *24 preludia na wiolonczelę i fortepian op. 47 (wybór)*

Stacy Garrop – *Noir Vignettes*

Rodion Szchedrin – *W stylu Albéniza*

Kompozytorzy

Adam Diesner – kompozytor i dyrygent ur. w 1991 roku w Pucku, edukację muzyczną rozpoczął w 2004 r. pod kierunkiem gdańskiego kompozytora Zbigniewa Pniewskiego. Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Gdańsku w specjalnościach kompozycja w klasie Andrzeja Dziadka (dyplom z wyróżnieniem), dyrygentura chóralna w klasie Sławomira Bronka oraz muzyka kościelna. W latach 2016-2022 był członkiem zarządu Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich. Był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2017/2018 i 2018/2019) oraz Marszałka Województwa Pomorskiego (2016/2017). Jest laureatem kilkunastu konkursów kompozytorskich, m.in. 5. European Composer Competition w Wiedniu (2022, trzecia nagroda), 3. Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego NEW VISION w Nowym Jorku (2020, trzecia nagroda), Konkursu Kompozytorskiego im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (2018, druga nagroda), VIII Konkursu Kompozytorskiego im. Zygmunta Mycielskiego w Warszawie (2017), 57. Konkursu Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda w Warszawie (2016, finalista), 5. Konkursu Kompozytorskiego im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie (2015, trzecia nagroda), Konkursu Kompozytorskiego im. Henryka Hubertusa Jabłońskiego w Gdańsku (2015, pierwsza nagroda). Kompozycje A. Diesnera wykonywano m. in. podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, w Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, w Teatrze Polskim w Warszawie, w Piwnicy pod Baranami w Krakowie, w Studiu Koncertowym Radia Gdańsk, podczas Festiwalu Muzyki Współczesnej Nowe Fale w Gdańsku, podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Chóralnej w Rumi, Ogólnopolskiego Festiwalu Współczesnej Muzyki Chóralnej Music Everywhere w Gdańsku.

*

Mortistango, przeznaczone pierwotnie na skrzypce, kontrabas i fortepian, zostało napisane w październiku 2015 roku. Kompozycja powstała pod wpływem wieloletniej fascynacji nurtem tango nuevo. Ilustrować ma z góry skazaną na klęskę walkę życia ze śmiercią. Utwór uzyskał na-

grodę w Konkursie Kompozytorskim im. Henryka Huberta Jabłońskiego w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Tam został prawykonany w ramach koncertu laureatów konkursu (2015). W 2023 roku utwór otrzymał Grand Prix w Franz Schubert International Music Competition, oraz III nagrodę w World Championship in Composition w Wiedniu.

W 2024 roku powstała wersja *Mortistanga* na wiolonczelę i fortepian. Dziś odbędzie się jej prawykonanie.

Adam Diesner

Piotr A. Komorowski, ur. w 1977 roku w Łęczycy, edukację muzyczną rozpoczął w Państwowej Szkole Muzycznej I i II w Kutnie, do której uczęszczał w latach 1989-1997. W latach 1997-2002 studiował teorię muzyki na Wydziale Teorii Muzyki i Kompozycji w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Od 2002 kontynuował studia na tym samym wydziale w klasie kompozycji Marka Jasińskiego; naukę ukończył w 2005 roku. W 2010 roku obronił w Akademii Muzycznej w Krakowie pracę doktorską w zakresie kompozycji. W latach 1992-1993 brał udział w Warsztatach Muzyki Jazzowej w Puławach zorganizowanych przez Polskie Stowarzyszenie Jazzowe. W 2007 uczestniczył w warsztatach Identity of Sound prowadzonych przez serbskiego kompozytora Mirosława 'Miśę' Savicia, w ramach Festiwalu BELEF'07 w Belgradzie, których efektem była wspólna kompozycja elektroniczna *Harmonia mundi*. Został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP odznaką honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej (2016). W 2010 roku Polskie Towarzystwo Muzyki Współczesnej rekomendowało jego utwór *Rozbłyśki* do wykonania podczas Światowych Dni Muzyki w Zagrzebiu (2011). Jest laureatem konkursu Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich (2007), II nagrody w V Międzyuczelnianym Konkursie na Fugę organizowanym przez Akademię Muzyczną w Bydgoszczy (2000) oraz stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2001). Od 2003 roku jest zatrudniony na Wydziale Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, a także w Państwowej Szkole Muzycznej I i II st. im. Karola Kurpińskiego w Kutnie. Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich. Od 2011 roku pełni funkcję prezesa Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Związku Kompozytorów Polskich.

Jest również jednym z pomysłodawców i organizatorem Festiwalu Muzyki Współczesnej NOWA MUZYKA, odbywającego się od 2013 roku w Bydgoszczy. Jego utwory były wykonywane wielokrotnie w kraju i za granicą. W ostatnim czasie skupia się na zagadnieniach związanych z wykorzystaniem komputerowego wspomaganie kompozycji (CAC). Działa także jako tłumacz wolnego oprogramowania. Spolszczył programy GNU Solfège, MuseScore i Frescobaldi.

*

Sonata wiolonczelowa (2002) to utwór zbudowany w klasycznej formie sonatowej, ale napisany zdecydowanie nowoczesnym językiem dźwiękowym. Prawykonania *Sonaty* dokonał Tomasz Strahl w 2015 roku. Utwór ten istnieje również w wersji na altówkę i fortepian.

Piotr A. Komorowski

Andrzej Dziadek, ur. w 1957 roku, ukończył kompozycję pod kierunkiem Józefa Świdra w Akademii Muzycznej w Katowicach (dyplom z wyróżnieniem). W latach 1990-92 kontynuował studia kompozytorskie u Francisca Burta w Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu jako stypendysta Rządu Austriackiego oraz Fundacji im. Albana Berga. Jest laureatem konkursów kompozytorskich: w 1986 roku jury Konkursu im. G. Fitelberga pod przewodnictwem Krzysztofa Pendereckiego przyznało mu II i III nagrodę odpowiednio za *Sinfoniettę* na orkiestrę i *Koncert na klawesyn i orkiestrę*. W 1987 jego *Poemat* na orkiestrę (1987) wygrał Konkurs Młodych Związku Kompozytorów Polskich. W 1999 jego *Symfonia nr 1* (1996-97) była utworem obowiązkowym na VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. G. Fitelberga w Katowicach. Jego utwory były wykonywane na koncertach i festiwalach muzyki współczesnej w Europie, Azji, Ameryce Północnej i Południowej. W roku 2008 otrzymał nagrodę honorową Związku Kompozytorów Polskich. W roku 2015 został odznaczony Medalem Gloria Artis, a w 2016 otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska. W 2016 roku wraz z Tadeuszem Dixą powołał do życia Festiwal Muzyki Współczesnej Nowe Fale. Jest profesorem klasy kompozycji w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku.

*

Skomponowana w 2023 roku dla Duo Frant *Sonata na wiolonczelę i fortepian* składa się z dwóch części, z których pierwsza pełni funkcję wprowadzającą, zaś druga zasadniczą. Część I rozwija się ewolucyjnie, w oparciu o materiał dźwiękowy kształtowany przez partię fortepianu, w której czynnikiem rozwijającym jest harmonika. Partia wiolonczeli wkomponowuje się, kreując kantylenową warstwę melodyczną. Druga część oparta jest na trzech kontrastujących ze sobą pomysłach fakturalnych. Jej przebieg formalny oparty jest na ich swobodnym przeplataniu się. Zakończenie ma charakter wirtuozowski.

Andrzej Dziadek

Lera (Waleria) Auerbach urodziła się w 1974 roku w Czelabińsku na Uralu. Po raz pierwszy wystąpiła publicznie w wieku 6 lat. Dwa lata później dała koncert solowy z towarzyszeniem orkiestry. Mając 11 lat skomponowała operę, która była wystawiana podczas tournée po Związku Radzieckim. W wieku 17 lat wyjechała do USA i wystąpiła o azyl. Ukończyła studia w zakresie fortepianu i kompozycji w The Juilliard School of Music w Nowym Jorku, gdzie studiowała grę na fortepianie u Józefa Kalichsteina i kompozycję u Milona Babbitta. Jest również absolwentką Hochschule für Musik w Hanowerze. Jako pianistka zadebiutowała w nowojorskiej Carnegie Hall w 2002 roku, wykonując własne kompozycje. Dała także koncerty w Konserwatorium Moskiewskim, Tokyo Opera City Tower, nowojorskim Lincoln Center, monachijskim Herkulessaal, Oslo Koncerthus, Symphony Center w Chicago, Kennedy Cener w Waszyngtonie i in. Kompozycje Auerbach były zamawiane i wykonywane przez wielu solistów, orkiestry, zespoły operowe i baletowe oraz festiwale, w tym Gidona Kremera, Leonidasa Kavakosa, Daniela Hope, Hilary'ego Hahna, Vadima Gluzmana, Vadima Repina, Juliana Rachlina; Alise Weilerstein, Gautiera Capuçon, Albana Gerhardta, Davida Finckela, Kima Kashkashiana, Nobuko Imai, Lawrenc'a Povera, Wu Han, zespół Kremerata Baltica, orkiestry symfoniczne SWR i NDR, duński Royal Balet, Caramoor International Music Festival, Lucerne Festival, Lockenhaus Festival, Bremen Musikfest i Schleswig-Holstein Musik Festival. W 2009 Auerbach była kompozytorką rezydentką Pacific Music Festival w Sapporo i West Cork Chamber Musical Festival w Irlandii. W związku z obchodami 200. rocznicy urodzin

Hansa Christiana Andersena Duński Balet Królewski zamówił u Lery Auerbach balet oparty na baśni *Mała syrenka*. Premiera baletu odbyła się w 2005 roku, w nowo otwartej operze w Kopenhadze. W listopadzie 2011 w wiedeńskim Theater an der Wien wystawiono skomponowaną przez Auerbach operę *Gogol* z librettem jej autorstwa. W lipcu 2013 w nowojorskim Lincoln Center odbyło się wystawienie opery a cappella *The Blind* do tekstu Maeterlincka. W ubiegłym sezonie miał miejsce w Hadze dwutygodniowy festiwal twórczości artystki. Lera Auerbach zajmuje się także literaturą piękną. Wśród jej opublikowanych utworów znajduje się pięć tomików poezji, dwie nowele, utwory prozatorskie i ponad sto prac zamieszczonych w rosyjskojęzycznych gazetach i czasopismach literackich. Międzynarodowe Towarzystwo Puszkiniowskie uhonorowało ją w 1996 tytułem Poeta Roku. Otrzymała także doroczną nagrodę literacką największego rosyjskojęzycznego czasopisma wydawanego na Zachodzie „Novoye Russkoye Slovo”

*

Lera Auerbach jest reprezentantką sporej grupy współczesnych kompozytorów, którzy mają odwagę nawiązywać do dziewiętnastowiecznej tradycji wprost, a nie poprzez różnego rodzaju gry, czy stylizacje, do jakich przyzwyczaili nas postmoderniści. W jej dziełach można nie tylko usłyszeć konkretne nawiązania do muzyki Bacha, Chopina czy Czajkowskiego i odetchnąć klimatem muzyki romantycznej, ale przekonać się, że myślenie technicznymi parametrami muzyki pochodzącej sprzed półtora stulecia: melodią i harmonią „ma przyszłość”. W *24 preludiach* op. 47 na wiolonczelę i fortepian (1999) Lera Auerbach prowadzi dyskurs z rosyjskimi kompozytorami, którzy stworzyli cykle preludiów (lub preludiów i fug: Rachmaninow, Szostakowicz, Kabalewski, Szchedrin), sięgając jednak w ogólnej koncepcji do dawniejszej tradycji tego gatunku, wzniesionej na najwyższy poziom przez Chopina. Preludia Auerbach to sugestywne muzyczne obrazy o zmieniającej się fakturze i zróżnicowanych, jak u Chopina, klimatach, od lirycznego wylewu uczuć, poprzez eteryczną zwiewność, do dramatu i patosu.

Magdalena Dziadek

Stacy Garrop, kompozytorka urodzona w 1979 roku, uzyskała wykształcenie w zakresie kompozycji muzycznej na University of Michigan-Ann Arbor (B.M.), University of Chicago (M.A.) i Indiana University-Bloomington (D.M.). Od 2000 do 2016 roku uczyła kompozycji i orkiestracji na Roosevelt University. Od 2017 działa jako niezależna kompozytorka. Jej dorobek twórczy obejmuje utwory na orkiestrę, opery, oratoria, pieśni chóralne i solowe oraz kompozycje na zespoły kameralne różnej wielkości. Otrzymała liczne nagrody i stypendia, w tym Arts and Letters Award in Music od American Academy of Arts and Letters, Fromm Music Foundation Grant, Barlow Prize i trzy stypendia Barlow Endowment. Utwory zamawiały u niej prestiżowe zespoły, jak Pittsburgh Symphony Orchestra, Cabrillo Festival Orchestra, St. Louis Symphony Orchestra, Omaha Symphony, U.S. Navy Band, Chicago Opera Theater, Kronos Quartet, Akropolis i Calefax Reed Quintets. Dr Garrop pełniła funkcję głównego kompozytora Bowling Green State University New Music Festival i Indiana State University Contemporary Music Festival, a także kompozytora-mentora w Cabrillo Conductors/Composers Workshop, LunART Festival Composers Hub i Chicago a cappella's HerVoice Emerging Women Choral Composers Competition. Była kompozytorką rezydentką w Champaign-Urbana Symphony Orchestra, finansowanej przez New Music USA i League of American Orchestras (2016-2019). Jej utwory publikuje Theodore Presser Company. Są nagrywane przez Cedille Records i inne wytwórnie.

*

Noir Vignettes – utwór z 2014 roku, oryginalnie przeznaczony na kontrabas i fortepian, składa się z czterech części, z których każda ma za muzyczny program inną scenę z wyimaginowanego filmu noir: *Morderca o północy*, *Naladowany pistolet*, *Femme fatale*, *Ostatni papieros*. Inspirując się kinem gangsterskim z lat 40., Stacy Garrop utrzymała swoją kompozycję w oszczędnych barwach, budując niesamowity, miejscami pełen grozy nastrój za pomocą dość czytelnych środków tradycyjnej retoryki muzycznej, potraktowanych wszakże ze sporą dozą ironii. Utwór został zamówiony przez University of Illinois Research Board dla kontrabasisty Michaela Camerona.

Magdalena Dziadek

Rodion Szczedrin, ur. w 1932 roku w Moskwie, w latach 1950–1955 studiował w konserwatorium moskiewskim w klasie fortepianu Jakowa Fliera i kompozycji Jurija Szaporina. W 1958 poślubił primabalerinę Teatru Bolszoi Maję Plisiecką, dla której powstały jego balety. W latach 1965–1969 nauczał kompozycji w konserwatorium w Moskwie. Od 1962 pełnił obowiązki sekretarza zarządu Związku Kompozytorów Rosyjskich Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. W 1973 objął funkcję przewodniczącego Związku i sprawował ją do 1990. W 1989 roku wybrano go do Rady Najwyższej ZSRR, gdzie przystąpił do międzyregionalnej grupy deputowanych na rzecz wsparcia pierestrojki. Od 1992 roku mieszka w Monachium. Jest członkiem m.in. Bayerische Akademie der schönen Künste w Monachium (od 1976), Akademie der Künste w Berlinie (1989), członkiem honorowym International Music Council (1985) oraz laureatem wielu nagród: 1984 Nagrody Leninowskiej, 1992 Państwowej Nagrody Rosji, 1993 Nagrody im. D. Szostakowicza, 1995 Crystal Award (Davos). Szczedrin należy do najpopularniejszych współczesnych kompozytorów rosyjskich. Jego muzyka jest silnie zakorzeniona w narodowej tradycji. Reprezentuje typowe dla rosyjskiej tradycji przekonanie o bezpośrednim związku sztuki ze społeczeństwem i wyraźnie opowiada się za traktowaniem muzyki traktowaniem muzyki jako treściowego i emocjonalnego komunikatu. Często nawiązuje do rosyjskiej muzyki ludowej i cerkiewnej. Reprezentując z początku postawę tradycjonalistyczną, w połowie lat 60. kompozytor zainteresował się dodekafonią, aleatoryzmem, kolażem i teatrem instrumentalnym. Cechą dojrzałego stylu Szczedrina jest synteza uniwersalnego języka zachodnioeuropejskiego z pierwiastkami specyficznie rosyjskimi. Twórczość Szczedrina w okresie 1960–80 zdominowały opery i balety, co wiązało się ze ścisłą współpracą kompozytora z Teatrem Bolszoi, natomiast w jego dorobku z lat 90. i kolejnych dekad przeważają gatunki instrumentalne.

*

Niezwykle popularna miniatura *W stylu Albéniza* pochodzi z cyklu *Dziesięciu utworów fortepianowych* op. 20, skomponowanych przez Szczedrina w latach 1952-1961. Doczekała się wielkiej liczby aranżacji na

różne składy kameralne, począwszy od duetu trąbki, skrzypiec czy saksofonu z fortepianem, po małą orkiestrę. Materiałowym pierwowzorem utworu było *Tango* z suity *España* Albéniza (1890). Szchedrin zbudował na jego kanwie rodzaj sceny tanecznej, pełnej dramatyzmu i emocjonalnego żaru, nadto zaopatrzonej w efektowną wirtuozerię. Transkrypcję utworu na wiolonczelę i fortepian opracował wybitny radziecki wiolonczelista Daniel Szafran.

Magdalena Dziadek

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

RECITAL AKORDEONOWY

Ander Telleria – akordeon

Piotr Jędrzejczyk – elektronika

PROGRAM:

José María Sánchez-Verdú – *Chanson Bleue*

Javier Quislan García – *Irauten**

Johannes X. Schachtner – *Al pasar la calle*

Arturo Fuentes – *FADO**

Krzysztof Olczak – *ACC-2 for accordion & electronics*

Kompozytorzy

José María Sánchez-Verdú, ur. w 1968 roku w Algeciras (Andaluja), w latach 1986–94 studiował kompozycję, dyrygenturę i muzykologię w Real Conservatorio Superior de Música oraz w Universidad Autónoma w Madrycie. W 1992 jego nauczycielem kompozycji był Franco Donatoni w Accademia Chigiana w Sienie, zaś w latach 1996–99 – Hans Zender, pod którego kierunkiem pracował nad pogłębieniem rzemiosła kompozytorskiego w Hochschule für Musik und darstellende Kunst we Frankfurcie jako stypendysta DAAD i fundacji La Caixa. W 1997 był kompozytorem rezydentem w Hiszpańskiej Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie. Otrzymał szereg nagród i stypendiów, m.in. nagrodę kompozytorską im. Cristóbal Halfftera (1994), nagrodę hiszpańskiego stowarzyszenia autorów SGAE (1996, 1997), nagrody kompozytorskie Ciutat d'Alcoi i Ciudad de Burgos, w 1998 – pierwszą nagrodę INAEM/Colegio de España, pierwszą nagrodę Junge Deutsche Philharmonie (1999), Förderpreis in Komposition Fundacji Ernsta von Siemens (2000), Nagrodę Państwową Ministerstwa Kultury Hiszpanii (2003), Antara Prize na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej w Limie (2007). Od 2001 jest profesorem kompozycji w Konserwatorium im. Roberta Schumanna w Düsseldorfie, a w latach 2008–19 nauczał także w Conservatorio Superior de Música de Aragón (Saragossa). Prowadził kursy kompozytorskie m.in. w berlińskim Universität der Künste, Universidad Complutense w Madrycie, Cátedra de Composición Manuel de Falla w Kadyksie, Mozarteum w Salzburgu, Hochschule für Künste w Bremie. Otrzymał liczne zamówienia od instytucji i organizacji hiszpańskich, niemieckich i włoskich, a także od festiwalu Praska Wiosna i Lincoln Center w Nowym Jorku. Komponował muzykę dla Biennale für Neue Musik w Hanowerze, Pawilonu Niemieckiego na Expo 2000, Staatsoper w Berlinie (2005) i Teatro Real w Madrycie (2007). Jego utwory były wykonywane m.in. przez Ensemble Modern, Musikfabrik, Ensemble Mosaik, ensemble recherche, KNM Berlin, Kaleidoskop Solistenensemble, Österreichisches Ensemble für Neue Musik, Konzerthaus Orchester Berlin, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Bayerischer Rundfunk, Hamburger Philharmoniker, Stuttgart Radio Orchestra, Orkiestrę Radia Fińskiego, Orkiestrę Szwajcarii Romańskiej, Luzerner

Sinfonieorchester, Orkiestrę Symfoniczną Mediolanu, Orquesta Nacional de España, na wielu festiwalach: Ultraschall Berlin, ECLAT Stuttgart, MaerzMusik Berlin, Münchener Biennale, Musica Viva Munich, Ars Nova Donaueschingen, Schleswig-Holstein Musikfestival, Beethoven Festspiele, Musicadhoj Madrid, Wien Modern, Salzburg-Biennale, Musica Nova Helsinki, Ars Musica Bruxelles, Warszawska Jesień, Biennale di Venezia. Utwory sceniczne Sáncheza-Verdú wystawiane były m.in. w Staatsoper Berlin, Deutsche Oper Berlin, Luzerner Theater, Münchener Biennale, Teatro Real Madrid, Teatro de la Zarzuela, Theaterhaus Stuttgart, Teatro Colón in Buenos Aires oraz w Hamburgu, Wenecji, Granadzie, Buenos Aires, Mexico City, Kairze. Artysta działa także jako dyrygent orkiestr i zespołów muzyki współczesnej w Hiszpanii, Włoszech, Szwajcarii, Austrii, Niemczech, Belgii, Finlandii, Holandii, Argentynie, Urugwaju, Peru i w Egipcie. Nagrania jego utworów opublikowały wytwórnie Kairos, Col-legno, Verso, Columna Musica, Harmonia Mundi. Mieszka w Berlinie.

*

Chanson Bleue (2000) to akordeonowa wersja utworu napisanego oryginalnie na organetto. Akordeon nastrojony według systemu pitagorejskiego próbuje naśladować pewne efekty osiągalne na organetto. Tony harmoniczne, które na średniowiecznym instrumencie wywołane są przez ciśnienie powietrza, znajdują tu analogię jako wysokie dźwięki akordeonu wzbudzane klawiszami. Styl kompozytora i jego wiedza na temat akordeonu są w tej wersji bardzo słyszalne; daje ona również szansę na eksplorację możliwości akordeonu pitagorejskiego.

José María Sánchez-Verdú

Javier Quislant Garcia, urodzony w Bilbao w 1984 roku, rozpoczął studia kompozycji i teorii muzyki jako samouk, jednocześnie ucząc się gry na fortepianie, saksofonie i gitarze elektrycznej w miejscowej szkole muzycznej. Uzyskał tytuł licencjata kompozycji w Barcelonie, a następnie kontynuował naukę na Kunst Universität Graz pod okiem Beata Furrera, uzyskując dyplomy magistra sztuki w zakresie kompozycji muzycznej

i teatru muzycznego, oba z wyróżnieniem. Otrzymał prestiżowe nagrody, w tym stypendium BBVA Foundation's Leonardo (2020), nagrodę w konkursie kompozytorskim Franz Schubert i Muzyka Współczesna (2020) oraz stypendium dla kompozytora i rezydenta Styrii (2020). Do jego osiągnięć należą nagroda kompozytorska Colegio de España w Paryżu – INA-EM 2018, a także nagroda muzyczna Miasta Graz (2017). Jego twórczość artystyczna obejmuje szeroki zakres gatunków, od kompozycji solowych po utwory zespołowe, orkiestrowe, chóralne i opery kameralne. Współpracował z wybitnymi zespołami, takimi jak Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Recherche, Arditti String Quartet i Orchestra Philharmonique de Radio France. Brał udział w festiwalach, m.in. Wien Modern, IRCAM ManiFeste, Gaudeamus Muziekweek, Wittener Tage für Neue Kammermusik, Musikprotokoll i Międzynarodowe Wakacyjne Kursy Nowej Muzyki w Darmstadt. W 2022 roku został uhonorowany nagrodą kompozytorską Królowej Sofii. Zajmuje się także pedagogiką i upowszechnianiem muzyki.

*

Proces twórczy *Irauten* (z baskijskiego: znosić) wywodzi się z jednego z aspektów wokalnych, które eksplorowałem w mojej pierwszej operze kameralnej *Mirada antigua*. Były to fizjologia języka i wewnętrzne cechy fizjologii dźwiękowej materiału muzycznego, a także subiektywizacja głosu instrumentalnego, w tym przypadku fortepianu. Moje odkrycie jest nieuporządkowane. Polega na szybkości podejmowania decyzji, która może zawiesić rozumienie procesu, jako czegoś prowadzącego do „znalezienia”. Jest to mimesis, która przekształca się w autorefleksję. Na podstawie tej autorefleksji zastanawiam się, czy diametralnie przeciwstawne warunki tego samego materiału i/lub podmiotu mogą zbiegać się w jednym kierunku i czy mogą zachować pewien stopień wzajemności. Obok tego pojawił się pomysł współpracy z Anderem Tellerią przy tworzeniu repertuaru na instrument wielostrojowy, w wykorzystującego zmienność stroju w ramach proponowanej harmonii. W tym sensie prosty pomysł służy artykułowaniu całego procesu formalnego utworu: klaster, rozumiany jako monochromatyczny

i kruchy, ale jednorodny dźwięk, jest pierwotnym obrazem dźwiękowym, który poprzez proces atomizacji jego wewnętrznych elementów generuje i wydobywa na powierzchnię nowe perspektywy dźwiękowe, które pozostały w tle: (1) przestrzenność dźwięku w rezonansowym pudle fortepianu (wprawiając w drgania całą przestrzeń wewnętrzną fortepianu), (2) zamaskowane podstawy widmowe, (3) redukcja składowej częstotliwości niektórych wysokości dźwięku spowodowana tłumieniem swobody wibracji określonych niskich częstotliwości i (4) wspomniana wcześniej atomizacja, która prowadzi do bardziej artykułowanej, przenikliwej i krótkiej figury rytmicznej. Ten monochromatyczny i jednorodny dźwięk wyłania się z pozornej ciszy, w ramach zawieszanej narracji (z nieregularnym, przerywanym i niemal niepewnym frazowaniem), która stopniowo, poprzez kombinatoryczny i coraz bardziej chaotyczny proces, projektuje zmieniającą się przestrzeń, gdzie rytmiczna formalizacja idei jest niezbędna do zorganizowania i powstrzymania pewnej nieskrępowanej tendencji.

Javier Quislan Garcia

Johannes X. Schachtner jest kompozytorem, dyrygentem, pianistą i aranżerem (m.in. utworów Beethovena, Mendelssohna i Pucciniego). Jako kompozytor specjalizuje się w muzyce kameralnej, skupiając się na wykorzystaniu rzadkich instrumentów, jak cytra czy dulcimer młoteczkowy, czyli średniowieczne cymbały. W ramach swoich koncertów muzyki tradycyjnej odtwarza historyczne sytuacje koncertowe. Komponuje także muzykę teatralną, m.in. dla Vorarlberger Landestheater i Munich Biennale. Dyrygował Orkiestrą Filharmonii Bad Reichenhal, monachijską "filharmonią kieszonkową" (Taschenphilharmonie) wykonującą kameralne aranżacje utworów orkiestrowych, Gruzińską Orkiestrą Kameralną z Ingolstadt oraz Monachijską Orkiestrą Symfoniczną. Wraz ze skrzypaczką Julią Fischer założył filharmonię dziecięcą (Kindersinfoniker), jest również twórcą Esemble concetto:x.

*

l pasar la calle (hiszp.: przechodząc przez ulice) to utwór pierwotnie napisany na akordeon mezotoniczny i równomiernie temperowany. Kompozytor eksploruje w nim różnice obu temperacji. Ilustruje w ten sposób wyobrażenie

przechodzenia przez ulice, eksponując różnice, które przechodzień może między nimi znaleźć. Używa materiału melodycznego, który zaprojektował zainspirowany sposobem gry A. Tellerii.

Johannes X. Schachtner

Arturo Fuentes, ur. w 1975 roku w Meksyku, w latach 1990–1995 uczył się gry na gitarze i teorii muzyki w rodzinnym mieście, uzyskując licencjat z kompozycji. Uczęszczał również na warsztaty kompozytorskie meksykańsko-amerykańskiego kompozytora i dyrygenta Juana Trigosa. W 1992 roku poznał Franco Donatoniego, u którego studiował aż do wyjazdu do Włoch w 1997 roku. Osiedlił się w Mediolanie. Tam uczęszczał na wykłady kompozytora Luki Coriego i skomponował swoje pierwsze utwory, w tym *Interludi Continui* na gitarę (1997), które zdobyły nagrodę kompozytorską ufundowaną przez wydawnictwo Suvini Zerboni. W kolejnych latach podjął studia nad muzyką elektroniczną, po czym został wybrany do programu kompozycji i muzyki elektronicznej w IRCAM (2002). W 2008 roku ukończył doktorat z kompozycji, napisany pod kierunkiem Horatio Vaggione. Posiada również tytuł magistra filozofii. Otrzymał liczne stypendia kompozytorskie, m.in. Międzynarodowej Fundacji im. Nadii i Lili Boulanger (2002) i Rządu Austriackiego (2012). Jego dzieła były wykonywane na całym świecie, na festiwalach oraz w takich instytucjach, jak Philharmonie Luxembourg, Philharmonie de Paris i Konzerthaus w Wiedniu. Wśród zdobytych przez niego nagród kompozytorskich są: nagroda Konkursu Kompozycji Elektroakustycznej Música Viva, (Portugalia, 2007), Nagroda Sztuki i Nauki Julian Carrillo „20 de noviembre” (Meksyk, 2000 i 2006), I nagroda w Konkursie Kompozytorskim Lagonegro (Włochy, 1998), II nagroda wydawnictwa Suvini Zerboni (Włochy, 1997). Jego dzieła są wydawane przez LondonHall Editions. Zróżnicowany dorobek Arturo Fuentesesa składa się z muzyki kameralnej i solowej, w tym serii utworów solowych na gitarę. Dużą część jego twórczości stanowią utwory elektroakustyczne oraz multimedialne. Skomponował również opery, muzykę teatralną i baletową. Od 2004 roku posiada obywatelstwo austriackie. Mieszka w Innsbrucku.

*

W nowym utworze na akordeon strojony mezotonicznie Fuentes odkrywa na nowo jedną z głównych cech charakterystycznych swego języka muzycznego: rytm i ruch powietrza w instrumencie współdziałają, tworząc faktury o określonym wydźwięku harmonicznym, które można równocześnie zinterpretować po prostu jako ślady działania powietrza. Palce wykonawcy poruszają się równomiernie, jakby przemierzały nieskończoną ścieżkę, tworząc dramaturgię, która nie zawsze jest zgodna z tym, co postrzegamy: muzyka jest ukryta za interpretacją wykonawcy. W tym utworze charakterystyczny liryzm Fuentesa przejawia się jako istota fado, portugalskiej muzyki popularnej. W ten sposób zaciera się granica między formą i treścią, upodabniając muzykę do delirycznego spaceru po labiryncie ulic Lizbony.

Arturo Fuentes

Krzysztof Olczak, ur. w 1956 roku w Łodzi, studia muzyczne odbył na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Warszawie (akordeon u Lecha Puchnowskiego), a następnie w Akademii Muzycznej w Gdańsku (kompozycja u Eugeniusza Głowskiego). Jest laureatem konkursów akordeonowych i kompozytorskich, m.in. Międzynarodowego Konkursu Akordeonowego w Auckland (1980 – brązowy medal), Konkursu Kompozytorskiego Premio Citta di Castelfidardo (1984 – I i II nagroda oraz 1988 – II nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozycji Akordeonowych, 1985 – I nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Gdańsk 1992. Za działalność artystyczną i dydaktyczną otrzymał szereg nagród i wyróżnień, jak np. Nagroda Artystyczna Młodych im. S. Wyspiańskiego – 1989, Nagroda Ministra Kultury i Sztuki – 1993, Nagroda Indywidualna Centrum Edukacji Artystycznej – 1992 i 1998. Krzysztof Olczak występuje jako akordeonista, solista i kameralista, koncertując w Polsce i wielu krajach Europy (Austria, Estonia, Finlandia, Hiszpania, Islandia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Słowacja, Szwecja, Włochy) oraz w Iranie i USA. Jego kompozycje wykonywane były na wielu festiwalach muzyki współczesnej, jak np. Musik Biennale – Berlin, Inter-

nationale Studienwoche – Bonn, Blue Lake Festival – Lappeenranta, Varna Summer, Scrivi e Suona – Kraków, Musica Polonica Nova – Wrocław, Poznańska Wiosna, Warszawska Jesień, Gdańskie Spotkania Młodych Kompozytorów DROGA, Dallas New Music Virtual Festival. Jako akordeonista w swoim dorobku posiada szereg prawykonań. Dokonał również wielu nagrań, głównie z muzyką nową. W ostatnich latach jego dyskografia kompozytorska wzbogaciła się o szereg płyt CD wydanych w wytwórni DUX i Requiem Records – ostatnio z muzyką elektroakustyczną. W przygotowaniu jest płyta CD North Waves. Od 1979 roku związany jest zawodowo z Akademią Muzyczną w Gdańsku, gdzie pracuje jako profesor i kieruje pracami Katedry Kompozycji.

*

ACC-2 na akordeon i taśmę to druga z cyklu moich kompozycji z akordeonem w roli głównej. Pracę nad nią rozpocząłem w roku Beethovenowskim 2020, stąd w warstwie melodycznej pojawiają się zawołowane związki z motywiką *Für Elise* Beethovena. Nawiązanie do słynnej bagateli, poza materiałem dźwiękowym, znajduje również swoje odbicie w dedykacji: *For E-la*. Utwór dedykowany jest gdańskiej akordeonistce Elżbiecie Rosińskiej.

Krzysztof Olczak

Wykonawca

Ander Telleria Ukończył Konserwatorium Muzyczne Kraju Basków w zakresie gry na akordeonie pod kierownictwem Iñakiego Alberdiego oraz Hochschule für Musik w Würzburgu, gdzie uzyskał tytuł magistra interpretacji muzycznej pod okiem Stefana Hussonga. Kontynuował studia pod kierunkiem u najbardziej znanych przedstawicieli różnych szkół akordeonowych. Obecnie łączy karierę wykonawcy z nauczaniem gry na akordeonie w Konserwatorium Muzycznym w Aragonii. Jego zainteresowanie muzyką starożytną i praca badawcza w tej dziedzinie doprowadziły go do opracowania nowych brzmień akordeonu i stworzenia akordeonu mezotonicznego (instrumentu o konstrukcji i stroju, który upodabnia go

do renesansowych instrumentów hiszpańskich), zaś zapał do innowacji i poszukiwanie nowych sposobów ekspresji zaowocowały współpracą ze współczesnymi kompozytorami, takimi jak José María Sanchez-Verdú, Yu Kuwabara, Markus Stockhausen, Snezana Nestic, Onur Dulger, Akira Nishimura, Ramón Lazkano, J.J. Eslava, J. X Schachtner, Zuriñe Gerena-barrena, Wen Liu, Antonio Lauzurika, Stefano Bonilauri, Agustín Charles, Carlos Trujillo, Naoto Kobayashi, Mikel Urquiza, Aurelio Edler-Copes, Francisco José Ríos, Carlos Perales i inni. Jako akordeonista regularnie daje koncerty w takich krajach jak Hiszpania, Argentyna, Niemcy, Francja, Grecja, Włochy, Japonia, Chorwacja czy Holandia oraz na prestiżowych festiwalach, np. Brucknerfest Linz w Austrii. Wykonuje koncerty z orkiestrami takimi, jak Norddeutsches Philharmonisches Orchester, Ensemble Ciklus, Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española (ORTVE), Bilbao Symphonic Orchestra czy Spanish National Orchestra pod batutą Rafaela Payaré, Nacho de Paz czy Gil Raveh. Jego sztuka interpretacji została doceniona licznymi międzynarodowymi nagrodami, wśród których jest John Cage International Prize for New Music Players, I nagroda International w Accordion Competition of Pula (Chorwacja), I nagroda Juventudes Musicales of Spain, nagroda Ayuntamiento de Sitges International Chamber Music Competition Mirabent i Magrans, nagroda za najlepsze wykonanie katalońskiego autora w Primer Palau i I nagroda w Concurs Instrumental Saint Anastassi.

Piątek, 15.11.2024, godz. 12:00

Sala Koncertowa OSM I i II st.
im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

KONCERT „MŁODE FALE”

PROGRAM I WYKONAWCY:

**Uczniowie i pedagodzy Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku:**

Tadeusz Dixta – *Nachts*

wyk. Tola Boczkowska – alt, Zuzanna Pawlik – gitara

György Ligeti – *Musica Ricercata, cz. VII*

wyk. Maksymilian Lejk – akordeon

Piotr Jędrzejczyk – *Gra* na akordeon i gitarę

wyk. Konrad Muchowski – akordeon, Jakub Zieliński – gitara

Krzysztof Olczak – *Illur Laekur* na akordeon i perkusję

wyk. Aleksander Czywił – akordeon, Wiktor Sinkiewicz – perkusja

Mikołaj Majkusiak – *The Elements: Water* na saksofon i akordeon

wyk. Anna Zenina – saksofon altowy, Sergiusz Czywił – akordeon

Kazimierz Wiłkomirski – *Poemat* na wiolonczelę i fortepian

wyk. Leonard Szyłejko – wiolonczela, Monika Kułakowska – fortepian

Heikki Valpola – *Ludit-Ludes*

wyk. Paweł Ciecholewski – skrzypce,

Dominika Radzicka – wiolonczela, Maksymilian Lejk – akordeon

**Uczniowie i pedagodzy Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Zygmunta Noskowskiego w Gdyni:**

Krzysztof Steffens – *Nocturne & Waltz for piano**

wyk. Krzysztof Steffens – fortepian

Natalia Górską – *Pieśń samotnego wędrowca**

wyk. Natalia Górską – fortepian

Jan Krutul – *Miała babulinka koziółka*

Marcin Wawruk – *Leć głosie po rosie*

Józef Świder – *Chociaż jestem dzieckiem*

wyk. Chór Cantemus SM I st. w Gdyni, Chór mieszany SM II st. W Gdyni,

Beata Leo – fortepian, Marta Płocka – dyrygent

Sala Mieszczańska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

OD NEO- DO POST-

Marcin Łukaszewski

PROGRAM:

Paweł Michał Chmielnicki – *Toccata*

Sławomir Zamuszko – *Nokturn*

Eugeniusz Głowski – *Sonatina*

Jerzy Kornowicz – *Warkocz Bereniki*

Sebastian Szymański – *Sonata*

Wojciech Blecharz – *4 preludia*

Romuald Twardowski – *Campane IV* z cyklu *Symfonie dzwonów*

Paweł Kwapiński – *The Piano Dance*

Marian Borkowski – *Toccata*

Kompozytorzy

Paweł Michał Chmielnicki, ur. w 1996 roku w Malborku, studiował prowadzenie zespołów muzycznych w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie oraz w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, w której otrzymał dyplom ukończenia studiów. Jest laureatem Nagrody Burmistrza miasta Malborka za szczególne osiągnięcia w dziedzinie kultury i stypendystą Stowarzyszenia Autorów ZAIKS. Był nominowany w plebiscycie „Dziennika Bałtyckiego” Osobowość Roku w kategorii kultura. Prowadzi zróżnicowaną działalność muzyczną. Współpracował m.in. z finalistami programu The Voice of Poland oraz z Warszawską Operą Kameralną. W dorobku ma utwory organowe, fortepianowe, chóralskie, kameralne oraz muzykę filmową. Jego kompozycje prezentowano w wielu miastach Polski, m.in. w Warszawie, Białymstoku, Nieborowie, Wołominie. Zabrzmiały także w Niemczech, Austrii i Francji oraz w Afryce. W 2017 roku wydawnictwo Ars Musica opublikowało zbiór jego utworów fortepianowych. Znalazły się one również na płycie CD wydanej przez wytwórnię Requiem Records –Opus Series.

*

Utrzymana w estetyce neoklasycyzmu-minimalistycznej *Toccata* (2017) nawiązuje do tradycji gatunku pod względem ruchliwości i repetycyjności. Podstawą materiału muzycznego jest szesnastkowy, quasi-trylowy przebieg, gwałtownie przerywany akordowymi akcentami. Odmianę wprowadza spokojniejsze ogniwo środkowe. Zwraca uwagę oszczędne operowanie harmoniką, ograniczoną do kilku powtarzających się struktur akordowych. Prawykonanie utworu odbyło się 5 maja 2017 w Planetarium Centrum Nauki Kopernik w Warszawie (wyk. M. Łukaszewski). Utwór został także premierowo nagrany przez M. Łukaszewskiego na płytę CD dla wytwórni Requiem Records (2019).

Marcin T. Łukaszewski

Sławomir Zamuszko, ur. w 1973 roku w Łodzi, studiował w tamtejszej Akademii Muzycznej w latach 1992-97 grę na altówce w klasie Zbignie-

wa Friemana (1882-1997) oraz kompozycję u Jerzego Bauera (1994-1999), otrzymując dyplom z wyróżnieniem). Umiejętności z zakresu kompozycji uzupełniał w latach 2000-2002 pod kierunkiem Mariana Borkowskiego na Podyplomowym Studium Kompozycji w Akademii Muzycznej w Warszawie. W 2002 roku uczestniczył w 8th Young Composers Meeting w Apeldoorn w Holandii, gdzie kształcił się u Louisa Andriessena, Hanny Kulenty, Martijna Paddinga i Andrew Tooveya. Od 2003 do 2004 roku studiował w Katedrze Informatyki Stosowanej Politechniki Łódzkiej. W roku 2004 otrzymał tytuł doktora sztuki muzycznej w zakresie kompozycji. Był uczestnikiem programu opieki nad młodymi kompozytorami Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego (2007-2011). W latach 1997-98 był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki. Jest laureatem dwóch pierwszych nagród w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim *Das neue sorbische Lied* w Cottbus w Niemczech: w 2000 za pieśń *Wšuzu stvorby* na mezzosopran, skrzypce i fortepian, a w 2003 – za pieśń *Zachadnosc* na chór mieszany i orkiestrę kameralną. Jego utwory były wykonywane m.in. na festiwalach Laboratorium Muzyki Współczesnej i *Musica Polonica Nova* oraz na koncertach towarzyszących Międzynarodowemu Festiwalowi Muzyki Współczesnej Warszawa Jesień. Pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Kompozycji Akademii Muzycznej w Łodzi, a od 1999 uczy w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia w Pabianicach. W latach 1993-2003 współpracował ze Studiem Teatralnym Słup w Łodzi, tworząc oprawę muzyczną spektakli i happeningów Marcela Szytenchelma, Zajmuje się także działalnością popularyzatorską – w latach 2000-2003 publikował w periodykach „Muzyka21” i „Wychowanie Muzyczne w Szkole” oraz w portalu internetowym www.koneser.pl, a w latach 2003-2004 współpracował z rozgłośnią Dobre Radio w Łodzi.

*

Wśród nielicznych kompozycji fortepianowych *Zamuszki (Preludia* oraz utwory dydaktyczne) *Nokturn* z 2000 roku wyróżnia się zróżnicowaną narracją, w której dominuje śpiewność i spokój. Pod względem struktur melodyczno-harmonicznych utwór wpisuje się w rozszerzoną tonalność, momentami opierając się na pozatonalnej harmonice. Utwór pełen jest

subtelnych momentów zadumy, ale także dynamicznie rozwibrowanych odcinków figuracyjnych, sugerujących, że noce bywają niespokojne.

Marcin T. Łukaszewski

Eugeniusz Głowski (1938–2018), studia muzyczne w zakresie teorii muzyki i kompozycji ukończył w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku (1967, 1971) pod kierunkiem Konrada Pałubickiego i Marka Podhajskiego. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień w konkursach kompozytorskich, m.in. Feliksa Nowowiejskiego (1973), Józefa Elsnera (1975), Polskiego Radia (1977), Episkopatu Polski (1984), Karola Lipińskiego (1990), Toli Korian (Londyn, 1990), II Konkursie kompozytorskim na kolędę i pastorałkę (Będzin, 2005). Jego kompozycje wykonywane były na festiwalach i koncertach w kraju (m.in. w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Lublinie, Legnicy, Łodzi, Międzyzdrojach, Olsztynie, Poznaniu, Toruniu, Warszawie, Wrocławiu) oraz w Europie, Stanach Zjednoczonych, Chile i Peru. Kilka utworów zostało wydanych drukiem przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Agencję Autorską, Wydawnictwo Pomorze, nagranych przez Polskie Radio, a także utrwalonych na kasetach i płytach kompaktowych. Był profesorem kompozycji i teorii muzyki w Akademii Muzycznej w Gdańsku, gdzie w latach 1981-87 pełnił również funkcję dziekana Wydziału Kompozycji i Teorii Muzyki, oraz w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Był członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich i Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. W latach 1978-96 pełnił funkcje prezesa, wiceprezesa i sekretarza w Zarządzie Gdańskiego Oddziału Związku Kompozytorów Polskich. Został uhonorowany wieloma odznaczeniami, m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi (1979), Złotym Krzyżem Zasługi (1985), Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki (1975, 1980, 1985, 1991), Odznaką Zasłużony Działacz Kultury (1983), Nagrodą Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki (1987), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2001).

*

Sonatina Głowskiego (1968) mieści się w nurcie neoklasycznym z elementami jazzu. Wykazuje bliskie pokrewieństwo z twórczością Aleksandra Tansmana. Utwór składa się z trzech zróżnicowanych części, zgodnie z tra-

dycyjnym układem temp: szybka – wolna – szybka (I *Andante*, II *Largo*, III *Allegro*). Środkowa część, prowadzona w ruchu ćwierćnutowym, przypomina chorał, natomiast finałowe rondo to krótka kompozycja z powracającym refrenem. Najwięcej dzieje się w pierwszej części, której wstępne tempo *Andante* może być mylące – utwór rozpoczyna się bowiem żywym wątkiem opartym na pasażach w prawej ręce, z kontrastującym ogniwem środkowym (*Larghetto*) bazującym na jednostajnym akompaniamencie lewej ręki i wariacjach w prawej, nawiązujących do *Kołysanki* op. 57 Chopina. Partyturę *Sonatiny* opublikowało gdańskie Wydawnictwo Organon (1993).

Marcin T. Łukaszewski

Jerzy Kornowicz, ur. w 1959 roku w Lublinie – kompozytor, pianista, wykładowca, i animator kultury muzycznej, studiował kompozycję u Tadeusza Bairda i Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie oraz u Louisa Andriessena w Konserwatorium Królewskim w Hadze. Jego kompozycje były wykonywane przez czołowe orkiestry, zespoły i solistów. Uzyskały wyróżnienia na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO (*Figury w oplocie*, 2000), nominacje do Nagrody Muzycznej Publicznych Mediów OPUS (*Spiętrzenia* na orkiestrę, 2008) i nagrody Polonica Nova (*Wielkie przejście* na fortepian i orkiestrę symfoniczną, 2014). Kompozycje Kornowicza powstawały na zamówienie festiwalu, instytucji oraz wykonawców z Polski i zagranicy, m.in. Radia BBC, Polskiego Radia, Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia, chóru BBC Singers, Festiwalu Warszawska Jesień i wielu innych. Były wykonywane podczas Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Radiowego Festiwalu BBC, festiwalu w Middelburgu, Cheltenham, Paryżu, Lille, Bukareszcie, Mińsku, Kijowie, Odense, Nowym Jorku i Tokio. Ich nagrania ukazały się na płytach wydanych przez BBC Music, Signum Classic, Polskie Nagrania, Acte Préalable, Ośrodek Międzykulturowych Inicjatyw Twórczych Rozdroża i Polskie Centrum Informacji Muzycznej. Jerzy Kornowicz prowadzi szeroką działalność społeczną i organizatorską, m.in. jako komisarz festiwalu Audio-Art w Warszawie, inicjator i koordynator cyklu koncertów Generacje i Akademia dźwięku, autor programu animacji muzycznej w szkołach Stowarzyszenia Kultury i Edukacji w Warszawie, pomysłodawca i organizator corocznych artystycznych warsztatów wolnej improwizacji pod na-

zwą Ogólnopolski skup dźwięków nowych i używanych oraz współtwórca i komisarz artystyczny Festiwalu Tradycji i Awangardy Muzycznej KODY w Lublinie. Był przewodniczącym Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich (1988-90) oraz członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (1989-1992 i 2002-2007). W latach 2003-2015 był prezesem Związku Kompozytorów Polskich, od roku 2013 jest prezesem Stowarzyszenia Kreatywna Polska. Brał udział w powołaniu Europejskiego Forum Kompozytorów w Wiedniu oraz Europejskiego Porozumienia Kompozytorów i Autorów w Brukseli. Był jurorem w konkursach kompozytorskich im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, im. Karola Szymanowskiego w Warszawie i im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach. Od 2017 roku pełni funkcję dyrektora Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień.

*

Warkocz Bereniki (1990) należy do najciekawszych i najtrudniejszych polskich utworów fortepianowych przełomu XX i XXI wieku. Tytuł nawiązuje do legendy o Berenice II, żonie króla Egiptu Ptolemeusza III, która ofiarowała swoje włosy w świątyni na znak wdzięczności za szczęśliwy powrót męża z wojny. Bogowie przenieśli je do gwiazd, tworząc gwiazdozbiór. W XVII w. duński astronom Tyge Ottesen Brahe nazwał ów gwiazdozbiór nieba północnego właśnie Warkoczem Bereniki. Kompozycja Jerzego Kornowicza to jednoczęściowy poemat fortepianowy, złożony z trzech płynnie rozwijających się ogniw. Kompozytor stopniowo nadbudowuje figuracje nad trzydźwiękową komórką (c-g-d), tworząc coraz bardziej złożoną strukturę, co może symbolizować tytułowy warkocz. Utwór eksploruje coraz dalsze rejestry fortepianu, a figuracje przypominają punktualistyczną mozaikę dźwięków. *Warkocz Bereniki* był wykonywany m.in. przez Marcina Łukaszewskiego i Marka Szlezera, został też nagrany przez Aleksandrę Krzanowską (ZPR Records, 1997).

Marcin T. Łukaszewski

Sebastian Szymański, ur. w 1982 roku w Warszawie – kompozytor, dyrygent, pedagog, jest absolwentem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu

Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (2012) oraz poddyplomowych Studiów Kompozycji w Uniwersytecie Muzycznym F. Chopina w Warszawie w klasie Pawła Łukaszeńskiego (2015). Otrzymał tytuł doktora nauk teologicznych na podstawie pracy *Sacrum w kompozycji mszy – poszukiwania i nadzieje. Studium liturgiczno-muzyczne*, napisanej pod kierunkiem ks. Roberta Tyrały w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie. Praca otrzymała nagrodę rektora tej uczelni (2022). Jest członkiem zwyczajnym i stypendystą ZAiKS, stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, członkiem zwyczajnym Związku Artystów Wykonawców STOART, Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków oraz Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, członkiem założycielem Sekcji Sztuki Towarzystwa Naukowego EDUCARE. Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich. Otrzymał nominację do nagrody Fryderyk 2023 w kategorii album roku za płytę z nagraniami pieśni do słów Karola Wojtyły i Romana Brandstaettera w wykonaniu Anny Mikołajczyk-Niewiedział i Marcina Tadeusza Łukaszeńskiego. Jest autorem ponad 60 kompozycji, wśród których są utwory instrumentalne (orkiestrowe, kameralne, solowe), wokalnie-instrumentalne, chóralne i pieśni. Jego utwory były wykonywane na koncertach kameralnych i symfonicznych w Polsce i za granicą m.in. przez solistów: Artura Jandę, Marcina Tadeusza Łukaszeńskiego, Christiana Krämera, Annę Mikołajczyk-Niewiedział, Justina Snydera, Kaia Schumachera, dyrygentów: Jana Łukaszeńskiego, Pawła Łukaszeńskiego, Agnieszkę Franków-Żelazny, Michała Klauzę, Bartosza Michałowskiego, Izabelę Polakowską-Rybską, Stanisława Strączka, zespoły: Chór Katedry Warszawsko-Praskiej Musica Sacra, Polski Chór Kameralny, Polski Narodowy Chór Młodzieżowy, Chór Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II Psalmodia, Chór Opery Krakowskiej, Chór i Orkiestrę Filharmonii Krakowskiej, Orkiestrę Reprezentacyjną Straży Granicznej, Orkiestrę Symfoniczną Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, Wrocławski Chór Żeński, Zespół Wokalny I Signori, Polską Orkiestrę Radiową.

*

Tytuł jednoczęściowej *Sonaty* Szymańskiego (2023) nie nawiązuje do tradycyjnej formy sonatowej, lecz raczej do kategorii *sonore*, czyli brzmienia. Akcent w utworze położony jest na efekty brzmieniowe i harmoniczne,

z momentami zadumy (na początku i w finale) oraz wirtuozowskimi fragmentami. Kompozycja utrzymana jest w tonalności postmodernistycznej. Prawykonanie utworu odbyło się 26 sierpnia 2023 roku w Muzeum Ziemi (Willa Pniewskiego) w Warszawie (wyk. M. Łukaszeński).

Marcin T. Łukaszeński

Wojciech Blecharz, ur. 1981 roku, w 2005 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie, a w 2015 roku otrzymał doktorat z dziedziny kompozycji na wydziale muzycznym Uniwersytetu Kalifornijskiego w San Diego, specjalizującym się w tworzeniu i wykonawstwie muzyki współczesnej. Od 2012 roku współorganizuje wraz z Pawłem Mykietynem festiwal muzyczny Instalacje przy Nowym Teatrze w Warszawie. Wyreżyserował trzy opery-instalacje: *Transcriptum* (2013), *Park-Operę* (2016) oraz *Body-Operę* (2014–16). W kwietniu 2018 roku odbyła się premiera czwartej opery Blecharza – *Fiasko* (wrzesień 2018, Rechnitz.Opera). W 2012 roku artysta otrzymał nagrodę-stypendium podczas 46. Wakacyjnych Kursów Nowej Muzyki w Darmstademie, a w 2013 roku został laureatem konkursu kompozytorskiego Impuls w Austrii. W 2012 nominowany do Paszportów Polityki w kategorii Muzyka poważna, w 2013 do nagrody Orleń Polacy z Werwą w kategorii Kultura i Sztuka oraz do nagrody Programu Trzeciego Polskiego Radia Kulturysta Roku. W 2016 roku otrzymał nagrodę za muzykę do najlepszego wystawienia sztuki współczesnej za spektakl *Schubert. Romantyczna kompozycja* na 12 wykonawców i kwartet smyczkowy w reżyserii Magdy Szepecht. W 2017 otrzymał Stypendium Fundacji Ernsta von Siemens na skomponowanie utworu *other states_horizon* dla 16 wykonawców i na 16 głośników bezprzewodowych dla Collegium Novum z Zurychu.

Ostatnio komponował utwory dla Orkiestry Zakazanego Miasta w Pekinie, International Contemporary Ensemble ICE z Nowego Jorku, Musiques Nouvelles z Brukseli, KNM Ensemble z Berlina, zespołów Kwadrofonik, Klangforum Wien, Royal String Quartet, Flute O'Clock, LutosAir i innych.

*

Preludia to pierwsze opus kompozytora, pochodzącego z Gdyni, a zamieszkałego od kilku lat w Berlinie. Utwory ujawniają zainteresowa-

nie różnorodnymi stylami – od neoklasycyzmu po eksperymenty sonorystyczne i aleatoryczne. Każde preludium różni się od innych: pierwsze opiera się na przemienne powtarzanych dźwiękach w partiach obu rąk, drugie wykorzystuje techniki sonorystyczne, trzecie bazuje na minimalistycznych figuracjach, a ostatnie operuje pięciodźwiękowym motywem (d-e-f-g-a), z różnymi jego przekształceniami. Cykl charakteryzuje się silną kontrastowością.

Marcin T. Łukaszewski

Romuald Twardowski (1930–2024) urodził się w Wilnie. W latach 1952-1957 studiował fortepian i kompozycję w klasie Juliusa Juzeliūnasa w Państwowym Konserwatorium Litewskiej SRR w ojczystym mieście. Studia kompozytorskie kontynuował w latach 1957-60 w PWSM w Warszawie w klasie Bolesława Woytowicza. W 1963 i 1966 roku studiował pod kierunkiem Nadii Boulanger w Paryżu. Był laureatem wielu konkursów kompozytorskich. Pierwsze w karierze wyróżnienia uzyskał podczas konkursu Polskiego Związku Chórów i Orkiestr w 1959 roku. W 1960 roku zdobył I nagrodę w konkursie z okazji 550-lecia bitwy pod Grunwaldem. W 1961 roku otrzymał I nagrodę w konkursie Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, Polskiego Radia i Związku Kompozytorów Polskich oraz I nagrodę w Konkursie Młodych Związku Kompozytorów Polskich. Kolejny rok przyniósł II nagrodę w Konkursie Zrzeszenia Studentów Polskich, a rok 1963 – II miejsce na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu. W 1966 roku kompozytor otrzymał I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Pradze oraz II nagrodę w Konkursie im. A. Malawskiego w Krakowie. W kolejnym roku zdobył II nagrodę w Konkursie im. G. Fitelberga w Katowicach. W 1972 roku kompozytor otrzymał Grand Prix na międzynarodowym festiwalu filmów baletowych w Sztokholmie. Kilkakrotnie uczestniczył w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. księcia Rainiera III w Monako; w 1965 roku otrzymał I nagrodę za balet-pantomimę *Posągi czarno-księżnika*. W 1990 roku uzyskał I nagrodę w Konkursie Kompozytorskim Polskiego Związku Chórów i Orkiestr. W 1994 roku przyznano mu nagrodę Europejskiej Unii Związków Śpiewaczy. Ponadto w 1995 roku otrzymał doroczną nagrodę Związku Kompozytorów Polskich, w 2006 – Na-

grodę im. Ignacego Jana Paderewskiego w Baltimore, a w 2015 – Nagrodę im. Jerzego Kurczewskiego w Poznaniu. W latach 1972-2008 był profesorem PWSM w Warszawie. Zasiadał w jury wielu konkursów muzycznych, w tym Varsovia Cantat i Cracovia Cantans. Był inicjatorem prestiżowego międzynarodowego Festiwalu Muzyki Cerkiewnej Hajnówka i stałym przewodniczącym jego jury. W 2012 roku stał się patronem Państwowej Szkoły Muzycznej w Puławach. Został uhonorowany wieloma orderami i odznaczeniami, do których należą Krzyż Kawalerski (1974) i Krzyż Oficerski (1985) Orderu Odrodzenia Polski, Nagroda Ministerstwa Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej (1980), Nagroda im. Włodzimierza Pietrzaka (1983), Nagroda im. Księcia Konstantego Ostrogskiego (1990), Order św. Marii Magdaleny I stopnia Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (1996), Złota Odznaka z Brylantem Polskiego Związku Chórów i Orkiestr (2007), Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2010), Odznaka Honorowa Województwa Podlaskiego (2010), Odznaka Honorowa Ukraińskiej Narodowej Akademii Muzycznej (2015) oraz Nagroda Specjalna Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015).

*

Campane IV to część większego cyklu *Symfonie dzwonów*, inspirowana dźwiękami dzwonów, które kompozytor słyszał w dzieciństwie w Wilnie. Utwór łączy elementy impresjonizmu, sonoryzmu i neoklasycyzmu, wykorzystując maksymalnie możliwości fortepianu. W *Campane IV* nawiązania do dźwięków dzwonów są subtelne, bez użycia niekonwencjonalnych technik (np. preparacji fortepianu), co ukazuje własne rozumienie technik sonorystycznych przez kompozytora. Dzieło nagrała Joanna Ławrynowicz-Just (Acte Préalable).

Marcin Tadeusz Łukaszewski

Paweł Kwapiński, ur. w 1988 roku, ukończył z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku w klasie gitary Joanny Rudnickiej. Studia magisterskie ukończył także z wyróżnieniem w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie kompozycji Pawła Łukaszewskiego. W latach 2013-2017 warsztat kompozytorski pogłębiał w ramach Po-

dyplomowych Studiów Kompozycji w UMFC w klasie Mariana Borkowskiego, które ukończył z wyróżnieniem. W roku 2018 uzyskał w UMFC stopień doktora sztuk muzycznych z wyróżnieniem w specjalności kompozycja (promotor: Marian Borkowski). Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich, m.in. I Konkursu Kompozytorskiego Koła Naukowego WKDiTM UMFC w Warszawie, III Konkursu Kompozytorskiego im. Zygmunta Mycielskiego, Konkursu Kompozytorskiego z okazji 40-lecia Instytutu Polskiego w Wiedniu, IX Konkursu Kompozytorskiego im. Zygmunta Mycielskiego, 4. World Championship in Composition we Wiedniu – II nagroda, 55. Konkursu Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda – I miejsce. Zdobywał nagrody również na konkursach instrumentalistycznych (m.in. IV Konfrontacje Gitarzystów w Pucku, III Spotkanie Metodyczne Gitarzystów – najwyższa punktacja, IV Ogólnopolski Konkurs Gitary Klasycznej w Kielcach – I miejsce, XVIII Ogólnopolski Konkurs Gitary Klasycznej w Koninie – I miejsce, V Międzynarodowy Festiwal Muzyki Gitarowej w Ełku – I miejsce). Był także finalistą Jean Sibelius Composition Competition, a jego kompozycja *Dance of piano* została zarekomendowana przez polską sekcję International Society for Contemporary Music do wykonania podczas Światowych Dni Nowej Muzyki ISCM w Pekinie. Był stypendystą Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Miasta Gdańska, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS oraz Ministerstwa Kultury w Rumunii. Twórczość Pawła Kwapińskiego obejmuje muzykę instrumentalną (solową, kameralną i symfoniczną), chóralną oraz elektroakustyczną. Jego kompozycje były wykonywane przez uznanych solistów, zespoły oraz orkiestry. Współpracował także z muzykami jazzowymi. Wiele jego utworów było wykonanych w ramach festiwali takich, jak Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Warszawskie Spotkania Muzyczne, Festiwal Muzyki Współczesnej Nowa Muzyka w Bydgoszczy, Muzyczna Scena Młodych w Toruniu, Gdańskie Impresje Muzyczne, Nowe Akordeonowe Konwencje, Gdańska Sztuka Interpretacji Muzyki Akordeonowej XX i XXI wieku, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Gospel Camp Meeting, Bałtycki Festiwal Nauki.

Jako instrumentalista dał wiele solowych koncertów w Polsce i poza granicą (m.in. Kraków – Filharmonia im. Karola Szymanowskie-

go, Mediolan – Teatro dei Filodrammatici, Francja – cykl koncertów w ramach XI Festival de Musique Baroque d'Auvergne). Uczestniczył w wielu konferencjach naukowych, m.in. w International Composers' Forum w Bukareszcie oraz konferencji Dialog nowoczesności z tradycją w Uniwersytecie Muzycznym w Warszawie. Jako animator kultury organizował koncerty muzyki współczesnej samodzielnie oraz w ramach działalności w organizacjach, m.in. w Związku Kompozytorów Polskich.

*

The Piano Dance to rozbudowany poemat fortepianowy składający się z jedenastu sekcji wykonywanych *attacca*. Kompozytor precyzyjnie zaprojektował ich kolejność i przebieg. W części sekcji wykorzystał aleatoryzm montażowy, co przywodzi na myśl *A piacere* Kazimierza Serockiego. Sekcje II, V i VIII są zanotowane w sposób tradycyjny, bez możliwości zmiany kolejności elementów wewnętrznych. Utwór charakteryzuje się wyraźną narracją muzyczną, dramatyzmem i bogatą kolorystyką dźwiękową. Prawykonanie odbyło się 8 maja 2015 r. w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, a partyturę opublikowało Ars Musica (Lisowice 2018).

Marcin Tadeusz Łukaszewski

Marian Borkowski, ur. w 1934 roku w Pabianicach, studiował kompozycję u Kazimierza Sikorskiego oraz grę na fortepianie u Jana Ekierra i Natalii Hornowskiej w PWSM w Warszawie, zdobywając dyplom w 1965 roku. W 1966 roku ukończył studia muzykologiczne na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1966-1968 kontynuował studia w Paryżu: kompozycję u Nadii Boulanger i O. Messiaena w konserwatorium, muzykologię u J. Chailleya i B.S. Brooka na uniwersytecie, filozofię na uniwersytecie i w Collège de France. W 1972 i 1974 roku uczestniczył w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadtzie, w 1973 i 1975 w kursach Accademia Musicale Chigiana w Sienie, gdzie pracował pod kierunkiem G. Ligetiego, I. Xenakisa, K. Stockhausena i F. Donatoniego. Od 1968 roku wykładał w PWSM w Warszawie,

od 1976 jako docent, prowadząc klasę kompozycji. W latach 1975-1978 był prodziekanem, od roku 1996 dziekanem Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki, a w latach 1978-1981 oraz 1987-1990 prorektorem tej uczelni. W 1989 roku uzyskał tytuł profesora. Był również kierownikiem Katedry Teorii Muzyki. W latach 1971-1977 pełnił funkcję prezesa Oddziału Warszawskiego Związku Kompozytorów Polskich. Marian Borkowski jest twórcą i dyrektorem artystycznym festiwalu Laboratorium Muzyki Współczesnej w Białymstoku, a od 1995 prezesem stowarzyszenia Laboratorium Muzyki Współczesnej. Wykładał gościnnie w konserwatorium w Paryżu, Sienie, Seulu oraz na uniwersytetach w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Jest laureatem m.in. Konkursu Młodych ZKP (Warszawa 1966), konkursu im. G.B. Viottiego (Vercelli 1969), konkursu kompozytorskiego im. Karola Szymanowskiego (Warszawa 1974), Międzynarodowego Konkursu Nowej Muzyki (Nowy Jork 1990). Otrzymał trzykrotnie nagrodę Ministerstwa Kultury i Sztuki (1976, 1980, 1982). W roku 2008 otrzymał Honorową Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich oraz Srebrny Medal Zasłużony Kulturze Polskiej Gloria Artis. W roku 2009 otrzymał Nagrodę im. św. Brata Alberta, a w roku 2010 Medal Za zasługi dla Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina oraz Nagrodę Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

*

Toccata Borkowskiego należy, obok sonorystycznych *Fragmenti*, do jego najczęściej wykonywanych dzieł fortepianowych. Prawykonanie miało miejsce w 1963 roku (Jerzy Witkowski), a utwór zdobył nagrodę na konkursie im. Viottiego w Vercelli (1969). Kompozycja łączy elementy neoklasycyzmu i neoromantyzmu, wyróżniając się motorycznością i zróżnicowaniem pianistycznym. Skrajne części są żywe i energiczne, podczas gdy odcinek środkowy jest powolny, lecz dynamicznie rozwibrowany. Utwór został nagrany m.in. przez Marcina Łukaszewskiego dla Acte Préalable oraz przez Makiko Hirashima dla MT Tokyo. Znajduje się również w kompletnych rejestracjach dzieł fortepianowych Borkowskiego (M. Łukaszewski – Chopin University Press, 2023; Marek Szlezer – DUX, 2023).

Marcin T. Łukaszewski

Wykonawca

Marcin Tadeusz Łukaszewski, ur. w 1972 r. w Częstochowie jest pianistą, teoretykiem muzyki i kompozytorem. Ukończył Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie jako wychowanek Bronisławy Kawalli, Jana Ekiera, Edwarda Wolanina, Szabolsca Esztényiego, Marka Podhajskiego i Mariana Borkowskiego. Jako pianista brał udział w nagraniu kilkudziesięciu płyt, w większości z muzyką polską, za które czterokrotnie otrzymał statuetkę Fryderyk. Spośród nich można wymienić monograficzne albumy z muzyką Franciszka Lessla, Stanisława Moniuszki, Piotra Perkowskiego, Mariana Sawy czy fonogramy z kompletem pieśni Ignacego Jana Paderewskiego, Stanisława Moryty i Sebastiana Szymańskiego (nagrane razem z Anną Mikołajczyk-Niewiedział). Jest również laureatem Brązowego Medalu Zasłużony Kulturze Gloria Artis oraz Odznaki Honorowej Zasłużony dla Kultury Polskiej, przyznanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Grę artysty oklaskiwano w takich miejscach, jak Joseph Joachim Saal Uniwersytetu Sztuki w Berlinie, filharmonie: częstochowska, krakowska, podlaska, Zamek Królewski w Warszawie, Zamek Krzyżacki w Malborku, Studio Koncertowe Polskiego Radia w Katowicach, Narodowy Instytut Fryderyka Chopina, wielokrotnie w macierzystej uczelni, w Akademii Sztuki w Szczecinie, Akademii Muzycznej w Łodzi, a ponadto m.in. w Muzeum Romantyzmu w Opinogórze, Trybunale Koronnym w Lublinie, Sali Białej Urzędu Miejskiego w Poznaniu, Pałacu Radziwiłłów w Nieborowie, Pałacu Czartoryskich w Puławach, Akademii Rycerskiej w Legnicy, Muzeum Ziemi Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, Muzeum Jarosława i Anny Iwaszkiewiczów na Stawisku, czy w Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Wielokrotnie zapraszano go do występów podczas festiwali, wśród których są Warszawskie Spotkania Muzyczne, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Międzynarodowy Festiwal Laboratorium Muzyki Współczesnej, Śląskie Dni Muzyki Współczesnej w Katowicach, Conversatorium Organowe w Legnicy, Festiwal Musica Moderna w Łodzi, Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej w Poznaniu. Dokonał kilkudziesięciu prawykonania muzyki polskiej. Wielu twórców dedykowało mu swoje utwory (wśród nich Boris Alvarado, Marian Borkowski, Marian Sawa, Paweł Łukaszew-

ski, Edward Sielicki, Paweł Chmielnicki czy Sebastian Szymański). W dorobku publicystyczno-naukowym Łukaszewskiego są książki: *Jak napisać pracę dyplomową o muzyce* (Warszawa 2016), *Przewodnik po muzyce fortepianowej* (Kraków 2014), *Fortepianowe formy wariacyjne kompozytorów polskich 1900–2010* (Warszawa 2013), *Twórczość fortepianowa Mariana Sawy* (Warszawa 2012), *Muzyka chóralna o tematyce religijnej kompozytorów warszawskich 1945–2000* (Lublin 2007), *Wojciech Łukaszewski. Życie i twórczość* (Częstochowa 1997). Opublikował również kilkadziesiąt artykułów naukowych i ponad trzysta popularnonaukowych, a także blisko sto esejów do książeczek płyt kompaktowych. Marcin Łukaszewski w grudniu 2021 r. otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych. Prowadzi działalność badawczo-dydaktyczną w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Pełnił tu funkcje m.in. kierownika Katedry Teorii Muzyki, kierownika Katedry Edukacji Muzycznej oraz zasiadał m.in. w Radzie Dyscypliny Artystycznej, Radzie Naukowej i Radzie Szkoły Doktorskiej. Dwukrotnie otrzymał Nagrodę Rektora I stopnia.

Sobota, 16.11.2024, godz. 12:00

Sala S2 w budynku żółtym Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Koncert studentów klas kompozycji Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

PROGRAM:

Mateusz Groth – *Zwidy* na klarnet, puzon i fortepian

Teofil Kowalewski – *Bagatele* na fortepian*

Damian Magrean – *Elegia* na wiolonczelę solo*

Damian Magrean – *Étude pour deux**

Franciszek Rusek – *Corde di notte* na wiolonczelę i harfę*

Sandra Tracz – *Trio fortepianowe nr 1**

Maria Trzpis – *Do rzeki*

Szymon Wieczorek – *MANE/TEKEL/FARES III* na kontrabas i *live electronics**

Pola Zduńczuk – *ZaCzary* na dwa puzony*

Sobota, 16.11.2024, godz. 18:00

Sala Mieszcząńska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCA:

NeoQuartet:

Karolina Piątkowska-Nowicka – I skrzypce,

Paweł Kapica – II skrzypce,

Michał Markiewicz – altówka,

Krzysztof Pawłowski – wiolonczela

PROGRAM:

Michael Quell (Niemcy) – *response – kontraklang – (ou-)topos* – Kwartet smyczkowy nr 1

Maxim Seloujanov – *Kwartet smyczkowy 2024/2*

Dai Bo (Chiny) – *Epic**

Piotr Kasłowski – *Solilokwium* na kwartet smyczkowy*

Kamil Cieślak – *Kwartet smyczkowy nr 1*

Kompozytorzy

Michael Quell, ur. w 1960 roku, studiował gitarę klasyczną, edukację muzyczną i muzykologię na Uniwersytecie Muzyki i Sztuk Scenicznych we Frankfurcie w latach 1981–1985, a także filozofię i teologię na Uniwersytecie Goethego we Frankfurcie. W tym samym czasie studiował kompozycję u Hansa Ulricha Engelmanna, a w latach 1985–1989 uczęszczał do klasy mistrzowskiej Rolfa Riehma. Od 2008 roku wykłada teorię muzyki, analizę i estetykę na wydziale muzykologicznym Uniwersytetu Goethego we Frankfurcie. Mieszka i pracuje w Fuldzie. Jest często zapraszany jako wykładowca gościnny. Otrzymał liczne zamówienia na utwory, a także kilka międzynarodowych nagród kompozytorskich, w tym nagrodę kompozytorską Toyoko Yamashita (Berlin, 1989), rekomendację do wykonania utworu w ramach Gaudeamus Composition Prize (Amsterdam, 1988), nagrodę kompozytorską Elisabeth Schneider (2003), nagrodę kompozytorską Barlow Commissioning Award (2011) i nagrodę kompozytorską Bowling Green State University University (2013). Jego utwory były wykonywane na międzynarodowych festiwalach (m.in. Festival de musique Montreux-Vevey, Gaudeamus Festival w Amsterdamie, Międzynarodowe Wakacyjne Kursy Muzyki Współczesnej w Darmstadt, Dni Nowej Muzyki Kameralnej w Witten, Perth Festival, Los Angeles Chamber Music America Festival, ZeitRäume Basel, SoundScape Festival w Pawii i Maccagno, CMS Boston Massachusetts Festival Músicaviva Cuenca, Dwa Dni i Dwie Noce Nowej Muzyki w Odessie) oraz w ramach znanych serii koncertowych w takich miastach jak Berlin, Londyn, Montreal, Melbourne, Wiedeń, Hiroszima, Tokio, Chengdu (Chiny), Rosario i La Plata (Argentyna). Były emitowane przez prawie wszystkie niemieckie stacje radiowe, a także wiele innych w Europie, Kanadzie i USA. Jednym z głównych założeń twórczości Quella jest zaangażowanie się w szanse i możliwości uprawiania kompozycji w dialogu interdyscyplinarnym. Jego kompozycje publikowały wydawnictwa TONOS (Baden-Baden) i Edition Gravis, Berlin. Nagrania CD z jego muzyką zostały wydane przez NEOS Music (3 płyty monograficzne), Dabringhaus, Cadenza i inne wytwórnie, a teksty muzykologiczne publikowało m.in. wydawnictwo LIT i Wolke.

*

Pod koniec 2021 roku, kiedy intensywnie pracowałem nad koncepcją nowego kwartetu smyczkowego dla zespołu New Babylon, moją (muzyczną) wyobraźnię dotyczącą tego dzieła całkowicie zdeterminował astrofizyczny temat. Były to kosmiczne włókna, filigranowe i jednocześnie wielorozgałęzione układy, które przebiegają przez wszechświat jak duże, kręte nici na przestrzeni kilku miliardów lat świetlnych i tworzą fascynujący, tajemniczy rodzaj metastruktury składającej się z miliardów galaktyk. Dni i tygodnie po 24 lutego 2022 roku, początku wojny przeciwko Ukrainie ze wszystkimi jej konsekwencjami, skłoniły mnie do odłożenia na bok dojrzałego już szkicu i wymyślenia zupełnie nowego utworu. Do podjęcia tego kroku zmusił mnie radykalny przełom cywilizacyjny i towarzyszący mu horror, ale jednocześnie odruchowo wyczuwałem drgania w naszym społeczeństwie, prowadzące do unieważnienia niepodważalnych konsensusów społecznych przez neologizm „punkt zwrotny”, tworzący nową logikę rzekomej „siły”, do której naturalnie wpisany jest potencjał dalszego oddalania się ludzi od siebie. Jeśli moje wewnętrzne „ja” ostentacyjnie odmawia przyłączenia się do tego zbiorowego hałasu zewnętrznej, rzekomej „siły przeciwko sile”, to postawa ta w żaden sposób nie wynika z bezrefleksyjnej naiwności lub utraty poczucia rzeczywistości. Moje dzieło próbuje raczej stworzyć przeciwdźwięk, (muzyczny) – świat ciszy, kontemplacji, wycofania, ostatecznie bezgłośność, która staje się wyznaniem, a zatem znów językiem... jak nie-miejsce (outopos), które ostatecznie staje się miejscem (topos). Tak więc perspektywa kompozycji okazuje się być skierowana całkowicie do wewnątrz, do samego dźwięku i jego maksymalnych odcieni oraz do wewnętrznych, wielogałęziowych struktur. Fascynacja nieskończonym światem wewnętrznym odbija się również w wymiarze harmonii, który jest wypracowany do najdrobniejszych szczegółów (bardzo wyraźnie charakteryzowany przez proporcje 3/8 i 5/8), ale także w balansowaniu na krawędzi dźwięku, maksymalnie eksplorując kruchą i jednocześnie nieskończoną przestrzeń między dźwiękiem a hałasem (dźwięk-hałas, hałas-dźwięk). Choć właśnie początek dzieła, z jego opalizującymi pejzażami dźwiękowymi, jest szczególnie silnie charakteryzowany przez introwersję i konsekwentne odrzucenie interakcji muzyki kameralnej, w miarę upływu czasu staje się widoczne, jak ten wewnętrzny świat świadomie wyłania się na

zewnątrz w centralnych momentach dzieła. Procesy rozwojowe są wprawiane w ruch, tylko po to, by zostać nagle przerwane w pewnym momencie i prowadzić do zupełnie nowego świata muzyczno-strukturalnego, z którym są jednak połączone w subtelny, ukryty sposób. I oczywiście przebija się tutaj myśl o kosmologicznych włóknach, które przebiegają przez wszechświat jako zjawisko makrostrukturalne. Dla mnie, na którego myślenie i wyobraźnię bardzo duży wpływ ma świat astrofizyki i fizyki cząstek elementarnych, tak fascynującego obrazu w całym jego wymiarze egzystencjalnym po prostu nie da się całkowicie usunąć. *response – kontraklang – (ou-)topos Kwartet smyczkowy nr 1* został zamówiony przez Ensemble New Babylon przy wsparciu Fundacji Muzycznej Ernsta von Siemensa.

Michael Quell

Dai Bo – chiński pianista, klawesynista i kompozytor, jest pedagogiem w Centralnym Konserwatorium Muzycznym i konsultantem w Chińskiej Akademii Nauk. Otrzymał wiele nagród kompozytorskich. Jego utwory były wykonywane na wielu międzynarodowych festiwalach, m.in. na Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym w Morelii (Meksyk), Festiwalu Muzyki Współczesnej Nowe Fale w Gdańsku, Festiwalu Centrum, Festiwalu Muzyki Chińskiej w Juilliard School of Music w Nowym Jorku, Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym Muzyka i Niewidomi, Międzynarodowym Festiwalu Sztuki w Szanghaju, Festiwalu Muzyki Współczesnej w Pekinie i Tygodniu Muzyki Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej. Jako pianista dawał koncerty w Nowym Jorku, Meksyku i Pekinie. Prowadził także wykłady i kursy mistrzowskie na City University w Nowym Jorku, Uniwersytecie Brigham Younga, w Bard College i różnych chińskich instytucjach, takich jak Uniwersytet w Pekinie, Instytut Technologii w Pekinie, Uniwersytet Changchun, Narodowe Obserwatoria Astronomiczne.

*

Każdy naród ma swoją epopeję
Opowiadaną w niezliczonych formach
Utrwaloną w sagach i legendach

Żywa przeszłość jest na zawsze zapieczętowana w narracji
Każda epopeja ma swoich bohaterów i wojowników
Ich duchy nigdy nie gasną
Ludzie widzą siebie jako awatary minionej chwały
Puste życia, które spełniają się w fantazjach
Nie potrzebują epopei dla historii, ale wierzą w historię w eposach
Historia, pulsująca w rytmie poezji
Ustala perspektywę
Kiedy ludzie będą gotowi zrezygnować z historii i powrócić do życia,
nie więcej niż tylko do życia
Cała historia będzie tylko jednym, samotnym poematem.

Dai Bo

Maxim Seloujanow urodził się w Moskwie. Tam uzyskał wykształcenie jako teoretyk muzyki i pianista. Studia kompozytorskie zrealizował w Mozarteum w Salzburgu pod kierunkiem Bogusława Schaeffera. Dzieła Seloujanova otrzymały wiele międzynarodowych nagród. Były prezentowane m.in. przez Bayerische Staatsoper, Südwestrundfunk, OENM oraz na festiwalach: Ensembli (Mönchengladbach), A*DEvantgarde (München), Cantiere Internazionale di Montepulciano, ALTANA Kulturstiftung (Bad Homburg), Pegnitzschäfer-Klangkonzepte (Nürnberg). Oprócz muzyki tworzy dzieła poetyckie, teatralne i multimedialne. W swojej twórczości nawiązuje zarówno do kultury rosyjskiej, jak i do osiągnięć zachodniej awangardy. Zajmuje się także pracą organizacyjną. Kieruje projektem Orchesterwelt, a w 2018 roku ustanowił nagrodę kompozytorską dla kobiet przyznawaną pod patronatem Wiceprezydenta Wiednia i Festiwalu Wien Modern. Inny zainicjowany przez niego projekt – Gwiazdy jutra w pierwszej dzielnicy, ma na celu wspieranie młodych pianistów studiujących w Uniwersytecie Muzycznym w Wiedniu.

*

Jak sugeruje tytuł utworu, jest to drugi kwartet smyczkowy napisany przez autora w roku 2024. W sumie może się on poszczycić skomponowaniem około dwudziestu kwartetów smyczkowych, które powstały w róż-

nych okresach. Celem kompozytora było napisanie utworu, który nie odśledziłby od tradycji kwartetu smyczkowego. Jego język charakteryzuje się pozorną prostotą, która jednakże została osiągnięta w wyniku głębokiego procesu myślowego. Wydzźwięk kompozycji dopełnia element komiczny. Obecne wykonanie jest jej światową premierą.

Maxim Seloujanow

Piotr Kasiłowski urodził się w 1999 roku w Gdańsku. W 2023 roku ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie w klasie Andrzeja Dziadka w gdańskiej Akademii Muzycznej. Obecnie kontynuuje studia w klasie fortepianu Kordiana Góry w tej samej uczelni. Kompozycję studiował także w Akademii Muzycznej im. F. Liszta w Budapeszcie oraz Conservatorio Santa Cecilia w Rzymie.

*

Związek tytułu utworu z jego treścią przejawia się w formie muzycznej – układa się ona w pewnego rodzaju monolog, ukierunkowany ciąg myśli, z których każda kolejna wydaje się coraz bardziej odległa od początkowej. Powoduje to zupełny brak symetrii formalnej i ustanawia rozwojowość najważniejszym elementem kształtującym formę.

Piotr Kasiłowski

Kamil Cieślik jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie kompozycji Krzysztofa Olczaka (dyplom z wyróżnieniem w roku 2015). Jego utwory zdobyły wiele nagród i wyróżnień w ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach kompozytorskich, m.in. I nagrodę w I Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Krzysztofa Pendereckiego w Sopocie (2011), II nagrodę w II Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. K. Pendereckiego w Sopocie (2013), I nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Fontannie bije ten dzwon (2016); III miejsce w II etapie Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego na Operę *Człowiek z Manufaktury* organizowanego przez Teatr Wielki w Łodzi oraz łódzką Manufakturę (2016–2017); I nagrodę w I Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim na kolędę kaszubską (2020). Utwory

kompozytora wykonywane były podczas koncertów w kraju i za granicą m.in. na Litwie, we Francji, w Austrii czy w Holandii. Kamil Cieślík jest laureatem nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla studentów (2013), stypendystą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014/15) oraz stypendystą Marszałka Województwa Pomorskiego (w latach 2011/12, 2012/13, 2013/14, 2014/15). W roku 2017 otrzymał nagrodę Sopočka Muza dla Młodych Twórców, a w roku 2020 stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w konkursie o stypendium twórcze oraz stypendium z zakresu upowszechniania kultury na rok 2020/21. Od roku 2017 pełni rolę dyrektora artystycznego wydarzenia muzycznego organizowanego dla gdańskich seniorów pt. Benefis dojrzałości oraz wykłada w gdańskiej Akademii Muzycznej. Od września 2020 pełni funkcję prodziekana Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki tej uczelni.

*

I Kwartet smyczkowy cechuje duża różnorodność, zarówno fakturalna jak i artykulacyjna: od aleatorycznego fragmentu początkowego aż do polifonicznej kulminacji; od zwyczajnej gry smyczkiem po *col legno battuto* czy *pizzicato* bartókowski. Przepelnione ekspresją fragmenty fortissimo mieszają się z quasi lirycznymi, delikatnymi momentami pianissimo sprawiając, że niemal ośmiominutowa kompozycja przykuwa skutecznie uwagę słuchacza, nie pozwalając mu nawet na chwilę dekoncentracji. Zastosowane w utworze techniki kompozytorskie ukazują różnorodne możliwości brzmieniowe skrzypiec, altówki oraz wiolonczeli, a skondensowana i wyrazista forma jest czytelna i przejrzysta nawet dla odbiorcy niezaznajomionego z muzyką XX i XXI wieku.

Kamil Cieślík

Niedziela, 17.11.2024, godz. 18:00

Sala Mieszcząska Ratusza Staromiejskiego w Gdańsku

KONCERT NOWE BRZMIENIA GDAŃSKIE

WYKONAWCY:

Rafał Jędrzejewski – flet

Krzysztof Komendarek-Tymendorf – altówka

Anna Fabrello – sopran

Ewa Marciniak – alt

Szymon Kobyliński – bas-baryton

Orkiestra Sinfonietta Pomerania

Tadeusz Dixa – dyrygent

PROGRAM:

Krzysztof Olczak – *Koncert na flet i orkiestrę*

Marek Czerniewicz – *Dwie połowy**

Tadeusz Dixa – *Koncert na altówkę i orkiestrę kameralną**

Andrzej Dziadek – *Exsultate, jubilate**

Kompozytorzy

Krzysztof Olczak patrz s. 30

*

Koncert na flet i orkiestrę symfoniczną powstał w 2014 roku w ramach programu Kolekcje – Zamówienia Kompozytorskie, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. Utwór dedykowany jest gdańskiej flecistce Dorocie Pawlus, która dokonała premierowego wykonania w listopadzie 2014 roku w Gdańsku, w czasie Koncertu prawykonania organizowanego przez Oddział Gdański Związku Kompozytorów Polskich.

Krzysztof Olczak

Marek Czerniewicz, ur. w 1974 roku w Ornece – kompozytor, pedagog, absolwent gdańskiej Akademii Muzycznej w klasie kompozycji Eugeniusza Głowskiego (dyplom z wyróżnieniem w 2000 roku). Jego twórczość jest zróżnicowana i obejmuje wiele gatunków muzycznych. Składa się na nią szereg kompozycji kameralnych, chóralnych, wokально-instrumentalnych i elektroakustycznych. Kompozytor jest również autorem kilkudziesięciu instrumentacji i aranżacji muzyki klasycznej i rozrywkowej, będących efektem współpracy z wieloma artystami i zespołami. Muzyka Marka Czerniewicza znalazła się w repertuarze m.in. wokalisty i reżysera teatralnego André Hübner-Ochodlo, Teatru Atelier w Sopocie, Polskiej Filharmonii Kameralnej w Sopocie, Cappelli Gedanensis, Chóru Akademii Morskiej w Szczecinie, Chóru Kameralnego 441 Hz, Teatru Wybrzeże w Gdańsku, kwartetów smyczkowych NeoQuartet, The Smith Quartet, Atom String Quartet, kwintetu instrumentów dętych Hevelius Brass. Jego utwory prezentowano w wielu ośrodkach w Polsce i za granicą (m. in.: Wiedeń, Tallin, Budapeszt, Bratysława, Bruksela, Brno, Berlin, Lipsk, Hamburg, Ostrawa, Wilno, Moskwa, Quebec, Berkeley w Stanach Zjednoczonych, miasta Chińskiej Republiki Ludowej). Za swe dokonania Marek Czerniewicz otrzymywał nagrody i wyróżnienia. Był stypendystą londyńskiej organizacji European Association for Jewish Culture (2002), laureatem Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego przyznawanego twórcom kultury (2006), Nagrody Ministra

Współorganizacja: Związek Kompozytorów Polskich

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

Obrony Narodowej za kompozycję na orkiestrę dętą (2007), Honorowej Nagrody Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki w dziedzinie kompozycji (2014). W 2019 roku kompozytora uhonorowano odznaczeniem Zasłużony dla Kultury Polskiej. Marek Czerniewicz tworzy również muzykę teatralną i filmową; jest m.in. autorem muzyki do wielokrotnie nagradzanych obrazów Marcina Bortkiewicza – *Portret z pamięci* (film jako trzeci w polskiej kinematografii został zakwalifikowany do prestiżowej sekcji Director's Fortnight 65. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Cannes w 2012 roku) oraz *Noc Walpurgi*. Od roku 2002 Marek Czerniewicz pracuje jako pedagog w gdańskiej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki oraz w Akademii Pomorskiej w Słupsku.

*

Szczególny typ formy mojego utworu *Dwie połowy*, którego trzecie, finałowe ogniwo jawi się jako rezultat nałożenia na siebie dwóch poprzedzających go fragmentów, wyrasta z inspiracji pozamuzycznych. Zjednoczenie części można odczytać jako metaforę spotkania, które w naszym życiu nie może się urzeczywistnić – spotkania z samym sobą sprzed lat. Przede wszystkim jednak splecione ze sobą tytułowe „dwie połowy”, są jak przeznaczeni sobie ludzie stający się, jak mówi Księga Rodzaju, „jednym ciałem”. Utwór powstał w roku 2017 na zamówienie Izabeli Paszkiewicz-Ginter.

Marek Czerniewicz

Tadeusz Dix – kompozytor, teoretyk muzyki i dyrygent urodzony w 1983 roku w Gdyni. Studiował w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, uzyskując dyplomy magisterskie w trzech specjalnościach: teorii muzyki, kompozycji w klasie Andrzeja Dziadka (obydwa z wyróżnieniem) oraz dyrygentury symfoniczno-operowej pod kierunkiem Wojciecha Rajskiego. Odbił również roczne studia kompozytorskie i dyrygenckie w Universität für Musik und darstellende Kunst w Grazu (Austria). Od 2009 roku pracuje w macierzystej uczelni, gdzie prowadzi obecnie własną klasę kompozycji. Jego działalność pedagogiczna obejmuje również nauczanie kontrapunktu, harmonii, instrumentacji, aranżacji, technik kompozytorskich, kształcenia słuchu oraz innych przedmiotów teoretycznych w szkołach

muzycznych. W 2019 roku uzyskał stopień doktora w dyscyplinie sztuk muzycznych. Twórczość kompozytorska Tadeusza Dixy obejmuje utwory solowe, kameralne i orkiestrowe, które były wykonywane na koncertach i festiwalach muzycznych w Polsce, a także wielu krajach europejskich. Tadeusz Dix jest również założycielem oraz dyrygentem orkiestry Sinfonietta Pomerania, specjalizującej się w repertuarze współczesnym. Występując z tym zespołem, dokonał blisko trzydziestu prawykonań utworów kompozytorów polskich. Jego dorobek dyrygencki i kompozytorski obejmuje również nagrania płytowe. Jest wiceprezesem Fundacji Sinfonietta Pomerania, która od 2015 roku organizuje w Gdańsku Festiwal Muzyki Współczesnej Nowe Fale.

*

Koncert na altówkę i orkiestrę kameralną to utwór dedykowany Krzysztofowi Komendarkowi-Tymendorfowi oraz prowadzonej przez mnie orkiestrze Sinfonietta Pomerania, która obchodzi w tym roku dziesięciolecie działalności. Jest to kompozycja koncertująca mniejszych rozmiarów, zarówno pod względem obsady, jak i formy, zachowuje jednak cykliczny układ tradycyjnego gatunku. Aspekt wirtuozowski odnosi się tutaj nie tylko do partii solowej, lecz dotyczy również dynamicznej zmienności instrumentacyjnej obecnej w partiach zespołu. W utworze łączą się czasem bardzo odmienne tradycje muzyczne; ich wspólnym mianownikiem jest mój własny język dźwiękowy.

Tadeusz Dix

Andrzej Dziadek patrz s. 17

Exsultate jubilate powstało z okazji dziesięciolecia Orkiestry Sinfonietta Pomerania. Utwór sięga do XIX-wiecznej tradycji utworów okolicznościowych, naśladując ich solenny wydźwięk. Utwór jest jednak pozbawiony monumentalizmu, będącego nieodzownym elementem dawnych kompozycji ceremonialnych. Kompozytor preferuje proste rytmy i harmonie, rezygnuje z udziału chóru, a partie solowe zagospodarowuje w formie wypowiedzi solowych i dialogów. Tylko w finale wszystkie trzy głosy łączą się ze sobą.

Andrzej Dziadek

Wykonawcy

Krzysztof Komendarek-Tymendorf – altowiolista solista i kameralista, jest pedagogiem Akademii Muzycznej w Gdańsku. Należy do grona czołowych polskich altowiolistów swojego pokolenia. Pochodzi z rodziny o głębokich tradycjach muzycznych.

W 2012 r. ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie Ireny Albrecht. W 2018 roku obronił rozprawę doktorską, a w 2022 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Doskonalił swoje umiejętności w klasach Wolfganga Klosa i Ulricha Schönauera w Universität für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu oraz jako gościnny student Swedish National Orchester Academy w Göteborgu. Uzupełniał studia licznymi kursami pod kierunkiem wybitnych pedagogów altówki, takich jak Alexander Zemtsov, Matthias Buchholz, Hartmut Rohde, Avri Levitan. Tajemnice muzyki kameralnej zgłębiał u takich mistrzów, jak Valentin Erben (Alban Berg Quartett), Peter Schuhmayer (Artis Quartett), Apollon Musagète Quartett, Quatuor Ebène, Eberhard Feltz, Peter Matzka czy Averis Kuyumjian. Obecnie sam prowadzi kursy mistrzowskie; jest także jurorem konkursów muzycznych. Jest współzałożycielem i członkiem zespołów Balthus Quartet oraz Duo del Gesù. Występował wspólnie ze znamienitymi artystami, jak Christoph Hartmann, Avri Levitan, Wolfgang Klos, Joanna Woś, Krzysztof Podejko, Janusz Wawrowski, Bartosz Koziak, Anna Staśkiewicz, Bartosz Woroch, Mateusz Smoczyński, NeoQuartet, Mitch&Mitch, Jan Englert czy Daniel Olbrychski. Jest laureatem międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów, nagród oraz stypendiów. W roku 2017 otrzymał odznakę honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej, nagrodę okolicznościową od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w 2022 został odznaczony Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Jako solista debiutował z Polską Filharmonią Kameralną Sopot, a jako kameralista z Tytusem Wojnowiczem w Filharmonii Zielonogórskiej im. Tadeusza Bairda.

Był zapraszany do wykonywania koncertów w roli solisty m.in. z Orkiestrą Kameralną Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polską Filharmonią Kameralną Sopot, Filharmonią Dolnośląską, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Kaliskiej, Cappellą Gedanensis, Orkiestrą Kameralną Pro-

gress, Capellą Bydgosciensis, Bałtycką Filharmonią Młodych czy Akademicką Orkiestrą Kameralną w Gdańsku. W wielu międzynarodowych orkiestrach symfonicznych i kameralnych pełnił funkcję solisty-lidera sekcji altówek. W 2020 roku zadebiutował płytą CD pt. *ReVIOLAtion* w wytwórni płytowej NAXOS, a w 2021 roku zrealizował płytę pt. *Quantum of Silence* w wytwórni ODRADEK RECORDS (USA). Albumy otrzymały międzynarodowe i krajowe prestiżowe nagrody, wyróżnienia oraz nominacje. Artysta jest popularyzatorem altówki i muzyki najnowszej, ma w dorobku prawie 50 światowych prawykonań, współcześni kompozytorzy dedykują mu swoje dzieła. Jego artykuły zostały publikowane są m.in. w: Journal of the American Viola Society (USA) oraz na portalu meakultura.pl. Gra na mistrzowskiej altówce Wojciecha Topy z 2020 roku; posługuje się smyczkiem Marcina Krupy.

Rafał Jędrzejewski studia muzyczne odbył w Akademii Muzycznej w Warszawie, a następnie w Akademii Muzycznej w Gdańsku, gdzie w 2001 r. otrzymał dyplom z wyróżnieniem w klasie fletu Krzysztofa Langmana. Naukę kontynuował w Hochschule für Musik und Theater w Hamburgu, w klasie fletu Hansa-Udo Heinzmanna, kończąc w 2005 r. z wyróżnieniem solistyczne studia podyplomowe egzaminem koncertowym (Konzertexamen). Brał udział w wielu kursach mistrzowskich prowadzonych przez wybitnych flecistów w Polsce i za granicą, m.in. Petera-Lukasa Grafa, Philippe’a Bernolda, Trevora Wye, Andrasa Adoriana, Pierre’a-Yvesa Artauda, Jean-Claude’a Gerarda, Miriam Nastaz. W 2003 roku otrzymał drugą nagrodę w konkursie Elize Meyer w Hamburgu, a w 2005 roku został laureatem trzeciej nagrody 11. Międzynarodowego Konkursu Fletowego im. Friedricha Kuhlaua w Uelzen (Niemcy). Współpracował z orkiestrą Klassik Philharmonie w Hamburgu. W 2003 roku został zaangażowany do orkiestry filharmonicznej w Tampere (Finlandia) jako zastępca pierwszego flecisty. W latach 2007 – 2020 był solistą Filharmonii Zielonogórskiej, a od 2012 r. wspólnie z flectką Ewą Liebchen występuje w duecie fletowym Flute o'clock, specjalizującym się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Od 2014 r. jest pedagogiem Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku; w 2018 r. otrzymał stopień doktora. Rafał Jędrzejewski ma w dorobku wiele koncertów solowych, kameralnych i orkiestrowych. Jako

solista wystąpił z orkiestrą Hamburger Symphoniker i (wielokrotnie) z Filharmonią Zielonogóorską, a także na wielu recitalach solowych w Polsce i za granicą. W roku 2018 wystąpił dwukrotnie z orkiestrą Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku w ramach festiwalu Nowe Fale, wykonując *Koncert fletowy* Krzysztofa Olczaka. Wydał dwie płyty i dokonał kilku nagrań dla programu drugiego Polskiego Radia.

Anna Fabrello jest absolwentką Wydziału Wokalno-Aktorskiego gdańskiej Akademii Muzycznej w klasie Brygidy Skiby (dyplom z wyróżnieniem). Była stypendystką Ministerstwa Kultury i Sztuki. Uczestniczyła w wielu wokalnych kursach mistrzowskich, m.in. Rolando Paneraia, Francesco Ghittiego, Katii Ricciarelli, Renaty Scotto, Heleny Łazarskiej, Ryszarda Karczykowskiego. Jeszcze w czasie studiów brała udział w wielu ważnych wydarzeniach artystycznych i koncertach organizowanych przez Akademię Muzyczną w Gdańsku i Nadbałtyckie Centrum Kultury, w tym w polskim prawykonaniu *Mszy Szwedzkiej* Johana Romana (Sopot 2002, Szwecja 2003) oraz *Kantaty na Wniebowstąpienie* Pehrla Frigela (2004). Jest laureatką Konkursu Polskiej Pieśni Artystycznej w Warszawie (wyróżnienie oraz Nagroda Specjalna Programu II Polskiego Radia) oraz Ogólnopolskiego Konkursu Operetkowego i Musicalowego w Krakowie (nagroda specjalna od Wiesława Ochmana za wykonanie songu musicalowego). Od 2005 roku jest solistką Opery Bałtyckiej. Zadebiutowała partią Serpiny w *La Serva Padrona* G.B. Pergolesiego, w reżyserii Doroty Kolak. W dorobku artystycznym posiada takie partie operowe i operetkowe jak: Eurydyka (*Orfeusz i Eurydyka* Glucka), Kleopatra (*Juliusz Cezar* Haendla), Romilda (*Xerxes* Haendla), *Serpina* (*La Serva Padrona* Pergolesiego), Zofia (*Halka* Moniuszki), Hanna (*Straszny dwór* Moniuszki), Zerlina (*Don Giovanni* Mozarta), Zuzanna, Marcelina (*We-sele Figara* Mozarta), I Dama, Papagena (*Czarodziejski flet* Mozarta), Despina (*Così fan tutte* Mozarta), Gilda (*Rigoletto* Verdiego), Micaela, Frasquita (*Carmen* Bizeta), Sylva (*Księżniczka czardasza* Kálmána), Musette (*Cyganeria* Pucciniego), Liu (*Turandot* Pucciniego), Angelica (*Suor Angelica* Pucciniego), Arsena, Safi (*Baron cygański* J. Straussa), Najade (*Ariadne auf Naxos* R. Straussa), Pile (*Ubu Rex* Pendereckiego), Daga (*Czarna maska* Pendereckiego). Występowała pod batutą dyrygentów

takich, jak Friedrich Haider, José Maria Florêncio, Bohdan Jarmołowicz, Tadeusz Kozłowski, Wojciech Michniewski, Mieczysław Nowakowski, Janusz Przybylski, Wojciech Rajski, Jacek Rogala, Andrzej Straszynski, Michel Sager, Maciej Figas, Marcin Wolniewski, Łukasz Borowicz, Michał Klauza, Zygmunt Rychert. W 2009 roku wzięła udział w projekcie Opery Bałtyckiej w koprodukcji z TV Mezzo, wykonując partię Najade w operze *Ariadna na Naxos* Richarda Straussa na Festiwalu Operowym w Seged na Węgrzech. Prowadzi bogatą działalność artystyczną. Chętnie wykonuje repertuar oratoryjno-kantatowy oraz lirykę wokalną. W swoim dorobku posiada nagrania DVD/CD. W 2014 roku otrzymała nagrodę Fryderyk w kategorii muzyka symfoniczna i koncertująca za płytę *Kilar Angelus/Exodus/Victoria*, a w kwietniu 2015 roku została uhonorowana Nagrodą Teatralną Miasta Gdańska za kreację Despiny w operze *Così fan tutte* w reżyserii Marka Weissa. Wykłada w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku, obecnie jako profesor uczelni.

Ewa Marciniak jest absolwentką dwóch wydziałów Akademii Muzycznej w Gdańsku: Kompozycji i Teorii Muzyki oraz Wokalno-Aktorskiego w klasie Zofii Janukowicz-Pobłockiej (oba ukończone dyplomami w wyróżnieniu). Kontynuowała naukę śpiewu na studiach podyplomowych w Musikhochschule und Darstellende Kunst w Stuttgartu w klasie Luisy Bosabalian (dyplom z wyróżnieniem). Uczestniczyła także w kursach mistrzowskich, które prowadzili Carlo Bergonzi, Paul Esswood, Helmuth Rilling i Adele Stolte. Jest laureatką prestiżowych konkursów wokalnych, m.in. Konkursu Wykonawstwa Polskiej Pieśni Artystycznej w Warszawie (I nagroda i dwie nagrody specjalne, w tym od Krystyny Szostek-Radkowej za najlepsze wykonanie pieśni artystycznych i za najpiękniejszy głos), Konkursu im. Ady Sari w Nowym Sączu (wyróżnienia), 45th International Vocal Competition `s-Hertogenbosch (finał), Konkursu ARD w Monachium (finał). Krąg zainteresowań Ewy Marciniak obejmuje muzykę dawną (m.in. pasje Janowa i Mateuszowa Bacha, Mesjasz i Alcina Händla, Griselda Vivaldiego), romantyczną (Das Lied von der Erde, Kindertotenlieder Mahlera, Alt-Rhapsodie Brahmsa) i współczesną (Missa pro pace, Te Deum Kilara). Występuje w najważniejszych salach koncertowych w Europie i Stanach Zjednoczonych, takich jak Berliner Philharmonie,

Konzerthaus Berlin, Congresshalle Saarbrücken, Palais des Beaux-Arts (Bruksela), filharmonie w Liège i Strasburgu, Santiago de Compostela, Kongresshaus Zürich, Teatro La Fenice di Venezia, estrady w Danii, Holandii, Francji, Watykanie i Izraelu, a także Polski – Filharmonia Narodowa, Studio Koncertowe im. Witolda Lutosławskiego, nowa siedziba NOSPR, Narodowe Forum Muzyki i in.

Śpiewa w teatrach operowych Włoch (Rzym, Bolonia, Udine), Niemiec (Frankfurt, Wiesbaden, Oldenburg), Austrii (Linz), USA (Richard B. Fisher Center for the Performing Arts) i Polski (Teatr Wielki – Opera Narodowa, Opera Bałtycka). Gości na licznych festiwalach w Polsce i za granicą: Wratislavia Cantans (Wrocław), Europalia (Bruksela), Kulturfestival (Bornholm), Bard SummerScape (Annandale-on-Hudson), Musica Sacra (Nürnberg), Mozartiana (Gdańsk), Muzyka na Szczytach (Zakopane). Ewa Marciniak zrealizowała nagrania archiwalne dla Polskiego Radia; nagrała także płyty CD (m.in. *Messa di Gloria* Rossiniego, *Mesjasz* w opracowaniu Mozarta, *Msza głagolicka Janáčka*, III i VIII *Symfonia* Mahlera, *Credo*, *Siedem bram Jerozolimy*, *Powiało na mnie morze snów... – pieśni zadumy i nostalgii Pendereckiego*, *Demeter* i *Stabat Mater* Szymanowskiego). Artystka jest profesorem Akademii Muzycznej w Gdańsku, gdzie prowadzi klasę śpiewu solowego. Została uhonorowana przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Brązowym Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis.

Szymon Kobylański ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie Floriana Skulskiego. Stukwiatydiował również w Conservatorio di Musica Giuseppe Verdi w Turynie, a także w International Opernstudio w Hamburgu. Doskonalił swoje umiejętności u takich pedagogów, jak C. Desderi, R. Bruson, T. Krause, B. Giaiotti, A. Dobber, A. Saciuk.

Już na studiach zadebiutował w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie w operach *Borys Godunow* Musorgskiego oraz *Lukrecja Borgia* Donizettiego. W latach 2012-2015 występował w Staatsoper w Hamburgu. Współpracuje z Operą Bałtycką w Gdańsku, Operą Wrocławską, Operą Krakowską, Teatrem Wielkim w Poznaniu, Warszawską Operą Kameralną i Operą Nova w Bydgoszczy, śpiewając m.in. w spektaklach:

La Boheme, *Madama Butterfly*, *Tosca* Pucciniego, *Straszny dwór*, *Halka*, *Paria*, *Szwajcarska chatka* Moniuszki, *Manru* Paderewskiego, *Eugeniusz Oniegin* Czajkowskiego, *Borys Godunow* Musorgskiego, *Salome* R. Straussa, *Śpiewacy norymberscy* Wagnera, *Madame Curie* E. Sikory, *La Traviata*, *Rigoletto*, *Otello* Verdiego, *Norma* Belliniego, *Anna Bolena* Donizettiego, *Czarodziejski flet* Mozarta i *W krainie czarodziejskiego fletu* (opr. opery Mozarta dla dzieci). Jest zdobywcą Grand Prix VIII Ogólnopolskiego Konkursu Impresario Art – Sopot 2016, zwycięzcą I Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Ars et Gloria w Katowicach (2016), finalistą Międzynarodowego Konkursu Belvedere w Cape Town (2016) oraz Międzynarodowego Konkursu Hariclea Darcee w Braila (2010). Był trzykrotnym stypendystą Prezydenta Miasta Gdańska za wybitne osiągnięcia w nauce, dwukrotnie nominowano go do Nagrody Młodych Twórców Miasta Gdańska, a w 2008 roku uhonorowano Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Poza światem muzyki operowej znakomicie odnajduje się w repertuarze oratoryjno-kantatowym i kameralnym. W Polsce występował m.in. w Filharmonii Narodowej w Warszawie, z Orkiestrą Symfoniczną Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku, Orkiestrą Filharmonii Śląskiej, Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Orkiestrą Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Częstochowskiej, Orkiestrą Filharmonii Koszalińskiej, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot, Orkiestrą Bałtyckiej Filharmonii Młodych, Orkiestrą Capella Gedanensis, Orkiestrą AUKSO, Orkiestrą Polish Camerata, Orkiestrą Symfoniczną i Kameralną Akademii Muzycznej w Gdańsku, koncertował również za granicą w Niemczech, Francji, Włoszech, Czechach, Chinach, RPA, Kolumbii i Indonezji. W swoim dorobku posiada nagrania płytowe: Stanisław Moniuszko *Kantaty Milda / Nijoła* (Filharmonia Poznańska, dyrygent – Łukasz Borowicz, Wyd. DUX), L. Kułakowski – *Missa miseri cordis* (Toruńska Orkiestra Symfoniczna, dyrygent – Aleksandra Grucza-Rogalska, wyd. 2011), Muzyczne Dziedzictwo Miasta Gdańska – *Kantaty Bożonarodzeniowe* (Goldberg Baroque Ensemble, dyrygent – Andrzej Szadejko, wyd. 2010 SARTON), Muzyczne Dziedzictwo Miasta Gdańska – *Kantaty adwentowe gdańskich mistrzów baroku* (Goldberg Ensemble, dyrygent – Andrzej Szadejko, wyd. 2008 DUX), Ta-

deusz Zygfryd Kassern – *Comedy of the Dumb Wife* (dyrygent – Przemysław Stanisławski, wyd. Akademii Muzycznej w Gdańsku 2006).

Orkiestra Sinfonietta Pomerania zadebiutowała w styczniu 2014 roku podczas Dni Muzyki Nowej w gdańskim Klubie ŻAK. Od tego czasu aktywnie uczestniczy w życiu koncertowym regionu, prezentując lokalnej publiczności najnowsze muzyczne tendencje twórcze i wykonawcze. Zespół tworzą znakomici trójmiejscy muzycy młodego pokolenia – w większości absolwenci i pracownicy Akademii Muzycznej w Gdańsku. Mają na swoim koncie wybitne osiągnięcia jako muzycy orkiestrowi, kameraliści i soliści. Sinfonietta Pomerania jest zespołem występującym w różnorodnej obsadzie. W podstawowej konfiguracji występuje piętnastu muzyków, w pojedynczej obsadzie wszystkich instrumentów. Skład ten może ulec zarówno zmniejszeniu do różnorodnych kombinacji kameralnych, jak i ewentualnemu powiększeniu do rozmiarów symfonicznych. Jako orkiestra specjalizująca się w najnowszym repertuarze, Sinfonietta Pomerania szczególną wagę przywiązuje do prawykonań. Efektem tego jest bliska współpraca ze środowiskiem kompozytorskim. Założycielami Orkiestry Sinfonietta Pomerania są Andrzej Dziadek i Tadeusz Dix.

Tadeusz Dix – patrz s. 64

INDEKS KOMPOZYTORÓW

Auerbach Lera (Wiktoria)	18		
Blecharz Wojciech	43	Komorowski Piotr A.	16
Borkowski Marian	47	Kornowicz Jerzy	40
Chmielnicki Paweł Michał	37	Kószeghy Péter	10
Cieślik Kamil	59	Kwapiński Paweł	45
Czerniewicz Marek	63	Machajdik Peter	9
Dai Bo	57	Olczak Krzysztof	30
Diesner Adam	15	Quell Michael	55
Dixa Tadeusz	64	Quislan Garcia Javier	26
Dziadek Andrzej	17	Sánchez-Verdú José María	25
Ellendersen Andras	11	Schachtner Johannes X.	28
Fuentes Arturo	29	Seloujanov Maxim	58
Garrop Stacy	20	Szczedrin Rodion	21
Głowski Eugeniusz	39	Szymański Sebastian	41
Kasiłowski Piotr	59	Twardowski Romuald	44
Kochanowicz Monika	12	Zamuszko Sławomir	37

ANEKS

KOMPOZYTORZY, UTWORY, WYKONAWCY FESTIWALI NOWE FALE 2015-2023

Ager Klaus:

Kaléko Lieder (22., Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt.)

Anderson William:

Poema armónico „J'entends le Moulin” na gitarę (18., William Anderson, chitt),

Kaléko Lieder (22., Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt.)

Alczewski Grigorij:

Dusza – sie konwalija niźna (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Almashi Zoltan:

Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerce Górnej (16., Kwartium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp),

Amram David:

Ah, Let's Go Back to the Village (22., Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt. / Joan Forsyth, fp)

Antoniou Theodore:

*Suite for flute and harpsichord *** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Awad Emil:

Fouad na gitarę solo (18., William Anderson, chitt)

Bacewicz Grażyna:

Koncert na orkiestrę smyczkową (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Baczewski Beniamin:

*Clarinet Concerto** (15., Andrzej Wojciechowski, cl / Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Bargielski Zbigniew:

Histe(O)ryjki (Panneau de 21 carreaux) (20., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Barwinski Wasyl:

Bil. Biju. Pieremoga liubowi (16., Iryna Riabchun, fp)

Bauer Jerzy:

Wenus (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S),

Wielkopostna legenda (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S),

Przypowieść (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zając-Caban, S.)

Bączyk Andrzej Henryk:

*L'ombre d'un moment dans les restes d'une valse pour madame G.** (20., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Bembinow Miłosz:

ShakeSpired [fragm.] (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),

Strange Persecutions na flet, skrzypce, altówkę z użyciem violi d'amore* (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Białecka Magdalena:

Muertes y resurrecciones na alt i fortepian (21.)

Biłasz Ołeksandr:

Kalina w zyti Cwitut osinni tichi niebiesa (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Blecharz Wojciech:

Raven (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp)

Błażejczyk Wojciech:

Spirit of Dead (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Bond Victoria:

Nowhereland (22. Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt.)

Borowski Johannes Boris:

I Kwartet smyczkowy * (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)*

Brejza Aleksandra:

Plejady (22., Kornelia Wojnarowska, S, Witold Kawalec, fp)

Brickle Frank:

Life Story (22., William Anderson, chitt.)

Castilla-Ávila Agustín:

Cerises na gitarę solo (18., William Anderson, chitt)

Cienciała Wiesław:

Sola fide, sola scriptura, sola gratia na chór mieszany (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Cieślak Kamil:

Couleurs sonores (15., Anna Uzarek, fl / Agnieszka Waśniewska, ob / Michał Dębek, cl / Wojciech Kęsy, fg),
Trio akordeonowe nr 1 (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc),
*Sinfonietta nr 1** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Live! na orkiestrę smyczkową* (19., Elbląska Orkiestra Kameralna / Piotr Jędrzejczyk, dyr.),
In Danzig (21. Zespół Wokalny Art./n/Voices), *Part II** (22., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Sinfonietta nr 1 (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixą, dyr.)

Chihchun Chi-sun Lee:

*Dawn and Twilight na fortepian i perkusję** (23. Paweł Nowicki, perc., Piotr Nowicki, fp)

Cynk Magdalena:

*Trzy małe utwory** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp),
Łzy, Noc letnia (22., Kornelia Wojnarowska, S, Witold Kawalec, fp)

Czabańska Kaja:

Puls odbicia na klawesyn i marimbę* (18., Igor Torbicki, hps / Patrycjusz Lorek – syntezytor),
Szalom, Salam na dwoje skrzypiec i elektronikę *(21.)

Czarnecki Sławomir Stanisław:

Perseidy (19., Zarębski Piano Trio: Danuta Kulisz, vn / Miłosz Drogowski, vc / Witold Kawalec, fp),
Mazurki op. 58 nr 3-5 (22, Witold Kawalec, fp)

Czerniewicz Marek:

*Jezu ufam Tobie** (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Bóg zasłonił twarz (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp),
Matki (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp),
Pieśń o ogrodzie Eden (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp),
Dwa obrazki warmińskie (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Transparent na kwartet smyczkowy i taśmę (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Aria w dawnym stylu (arr. na obój i fortepian) (21., Marta Różańska, ob, Izabela Paszkiewicz, fp),
*Rain Heart** (21. Ewa Liebchen, fl, Igor Torbicki, fp),
Gan-Eydn Lid (22., Kornelia Wojnarowska, S, Witold Kawalec, fp),
Soave (23., Maciej Gański, fp)

Czura Roman:

Epitafium na flet altowy (23. Alicja Molitorys, fl.)

Dawe Jonathan:

Braggadocio na gitarę solo (18., William Anderson, chitt),
Glass Harmonica na gitarę elektryczną i fortepian* (18., William Anderson, chitt / Joan Forsyth, fp),
Der Mann im Mond (22., Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt. / Joan Forsyth, fp)

Diesner Adam:

Mortistango na skrzypce, fortepian i kontrabas* (15., Filip Arasimowicz, cb / Patryk Matusiak, fp),
Vox eorum na kwartet smyczkowy* (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
Coriolage (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
*Polifobia** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Concerto misterioso na róg basetowy i orkiestrę* (19. Andrzej Wojciechowski, bhrn / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Tango na kwintet dęty drewniany (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Koncert na róg i orkiestrę (wersja na orkiestrę kameralną)* (21., Michał Szczerba, hrn, Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
*Jezęsu, bęcże na mie** (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices),
Anonym (22. Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt.),
*Ronne A-76** (22., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.)
Kwartet dęty – wersja na obój, klarnet, fagot waltornię* (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixą, dyr.)

Dixą Tadeusz:

*Koniugacja na sopran i fortepian** (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zajęc-Caban, S),
*Ballada na skrzypce i orkiestrę kameralną** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Preludia na fortepian (16., Martin Schneuing, fp),
*Koncert na orkiestrę** (17., Orkiestra Polskiej Filharmonii Bałtyckiej / Marcin Naęc-Niesiołowski, dyr.),
Bagatele na duo smyczkowe (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla),
*Wariacje na flet i klawesyn*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps),
*Uwertura in c** (19. Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Maciej Tomasiewicz, dyr.),
Nokturn (20., Frant Duo: Łukasz Frant, vc, Joanna Galon-Frant, fp),
Oktet (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Muzyka na 9 instrumentów (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
*Wariacje na flet i fortepian** (21. Ewa Liebchen, fl, Igor Torbicki, fp),
Elegia na wiolonczelę solo (22., Arne Kircher, vc),
*Nachts** (22. Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson, chitt.),
Adagio na altówkę i orkiestrę kameralną (22. Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixą, dyr.),
Impresja na perkusję i fortepian (23., Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Domagała Jacek:

Vitiaux (16., Martin Schneuing, fp),
Grey na skrzypce, klarnet i wiolonczelę (22., Max Brand Ensemble: Peter Joyce – cl / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc)

Duszyński Jan:

Deaphone na skrzypce, fortepian, klarnet basowy, instrumenty perkusyjne z wykorzystaniem VR (19., Kwartalium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Dziadek Andrzej:

Koniugacja na mezzosopran i fortepian* (15., Aleksandra Nawe, fp / Agnieszka Makówka, Ms),
Impresja z Gotlandii (15., Roman Perucki, org),
Pomerania (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
*Lacrimosa** (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
*Sinfonietta nr 2** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
Dzwony (16., Martin Schneck, fp),
Magnificat (17., Anna Fabrello, S / Ewa Marciniec, A / Michał Grabczuk, T / Czesław Gałka, B / Baltic Chamber Choir / Orkiestra Polskiej Filharmonii Bałtyckiej / Marcin Nałęcz-Niesiołowski, dyr.),
Song for guitar (18., William Anderson, chitt),
... à *la valse* (19. Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Maciej Tomaszewicz, dyr.),
*Impromptu** (20., Frant Duo: Łukasz Frant, vc / Joanna Galon-Frant, fp),
Sekstet (20., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
Trzy utwory na fortepian na 4 ręce (20., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp),
Capriccio per flauto solo (21. Rafał Jędrzejewski, fl),
à *la valse* (wersja na orkiestrę kameralną)* (21. Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
*Ich und Du** (22., Aleksandra Raszyńska, S / Yvonne Zehner, chitt.),
Ukrainian Ballad na flet, klarnet, skrzypce i wiolonczelę* (22. Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce – sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc),
A due na perkusję i fortepian (23., Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp),
Nokturn (23., Maciej Gański, fp.)

Dzieżyk Adam:

Miniatura na wiolonczelę solo* (21.), *Nokturn nr 17* (23., Maciej Gański, fp.)

Erhart- Schwertmann Ursula:

PICS na flet, klarnet, skrzypce, wiolonczelę i elektronikę (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce – sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc / Richard Graf, electronics)

Falenta Adam Józef:

*Coś nowego** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.)

Falkowska Zuzanna:

A Lullaby for the Night (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Falkowski Krzysztof:

Toccata na trąbkę i fortepian* (18., Maciej Wontka, tr / Igor Torbicki, fp),
*Ave Maria per coro misto** (19., Baltic Chamber Choir / Ludmiła Kachan, dyr.),
*String Quartet No. 1**(22., członkowie Orkiestry Sinfonietta Pomerania)

Filc Bogdana:

Liebedina pjesnja (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Fiodorow Georgij:

*Cztery fugi i postludia op. 27** (19. Igor Torbicki, fp)

Frycz Wojciech:

Zgaśnij księżycu (15., Karolina Dziwniel, A / Patryk Matusiak, fp)

Garbecka Magdalena:

Linia na fortepian na prawą rękę* (18., Marta Misztal, fp),
Kyrie na chór żeński* (19., Baltic Chamber Choir / Ludmiła Kachan, dyr.),
Ach na 3 sopran, wibrafon i fortepian* (21.)

Gerwin Thomas:

Bipol V na flet, saksofon sopranowy, skrzypce, wiolonczelę i elektronikę (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce, sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc / Richard Graf, electronics)

Glass Philip:

Etiuda nr 14 (19. Igor Torbicki, fp),
Etiuda nr 17 (23., Maciej Gański, fp.)

Głowski Eugeniusz:

Naprzeciw wyszło nam morze... (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Godziemba-Trytek Szymon:

The Ackerman Steppe (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Górecki Henryk Mikołaj:

Szeroka woda (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Kantata (15., Roman Perucki, org), *Toccata* (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp),
Quasi valse (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp)

Górecki Mikołaj:

Divertimento (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Graf Richard:

Bio-rhythm na flet, klarnet, skrzypce, wiolonczelę i elektronikę (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce – c; / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc / Richard Graf, electronics)

Greenbaum Matthew:

Sechs Fugen aus dem „Musicalischen Lustgarte“ na mandolinę i fortepian* (18., William Anderson, mand / Joan Forsyth, fp)

Grzeszczak Krzysztof:

Trzy pieśni do wierszy Haliny Poświatowskiej na głos i fortepian (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zajęc-Caban, S),
Koncert na trąbkę i orkiestrę (19., Sławomir Cichor, tr / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Maciej Tomaszewicz, dyr.)

Gubarenko Irina:

Trzy preludia Zaspiewajcie, sestro [fragm.] (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Gumiela Marcin:

Time dilation (21. Dorota Zimna, hps, Stanisław Miłek, acc)

Guza Artur:

Suita na klarnet i orkiestrę smyczkową (15., Andrzej Wojciechowski, cl / Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Hans Olga:

Arabeska na orkiestrę (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Baciewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Hatfield Stephen:

Nukapianguaq (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Helbig Sven:

I Eat the Sun and Drink the Rain (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Hendrich Paweł:

Kioloik na flet solo (23. Alicja Molitorys, fl.)

Henze Hans Werner:

Sonata per violino solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Hosseini Mansoor:

Run, run na skrzypce, fortepian, klarnet basowy i instrumenty perkusyjne* (19., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Hundziak Andrzej:

Cztery pieśni do wierszy H. Poświatowskiej (15., Aleksandra Nawe, fp / Katarzyna Zajęc-Caban, S)

Ignatowicz-Glińska Anna:

*Po trzykroć...*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps),
Stone mosaic na wibrafon (23., Paweł Nowicki, perc.)

Jabłoński Henryk Hubertus:

Aforyzmy (15., Roman Perucki, org),
Dwie miniatury (23., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt.)

Jackson Gabriel:

Salus aeterna (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Janca Jan:

Orgelverse on „Hilf, Herr meines Lebens“ (15., Roman Perucki, org),
Meditationes on „Maria durch ein Dornwald Ging“ (15., Roman Perucki, org)

Janowicz Anna:

Wizja na 2 fortepiany* (19., Arkadia Gorczyca, fp / Piotr Kasiłowski, fp)

Jędrzejczyk Piotr:

Trzy słowa najdziwniejsze. Trio na skrzypce, akordeon i perkusję (15., Magda Osiecka, vn / Szymon Jabłoński, acc / Piotr Brajewski, perc.),
Stany na kwartet smyczkowy* (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
1,618 na zespół kameralny* (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
Toccata No. 1 (18., Marcin Kozioł, chitt / Paweł Zagańczyk, acc),
Muzyka elektroniczna nr 1 na taśmę (18.),
Muzyka na flet i orkiestrę smyczkową* (19., Elbląska Orkiestra Kameralna / Piotr Jędrzejczyk, dyr.),
1,839 na orkiestrę kameralną* (19. Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
(e)Stany na elektryczny kwartet smyczkowy (20., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
Kwartiuda na skrzypce, klarnet, perkusję i fortepian (21.),
Cztery obrazki dziecięce na flet, obój, klarnet i fagot (21.),
PEH na fortepian, hi-hat i elektronikę* (22., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.),
1,928 na orkiestrę kameralną* (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dix, dyr.)

Jurczak Krzysztof:

Litigio na obój i harfę* (19., Maria Świgost, ob / Urszula Hazuka, ar),
*Between the Raindrops** (21., Marta Różańska, ob, Izabela Paszkiewicz, fp),
*Violinism** (21)

Jurczyk Grzegorz:

*Rozproszenia (quasi valse)** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp)

Kabza Maciej:

Studium na orkiestrę (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Kaczorowski Sławomir:

Otcze nasz (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Koncert na saksofon i orkiestrę smyczkową (18., Paweł Gusnar, sax / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Bacewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Kalinowski Maksym:

Die Namen z kantaty *Henoch* na 4-głosowy chór mieszany* (19., Baltic Chamber Choir / Ludmiła Kachan, dyr.)

Kalitzke Johannes:

Six Covered Settings (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixia, dyr.)

Kasiłowski Piotr:

Sonata na fortepian i wiolonczelę, cz. I* (19., Piotr Kasiłowski, fp / Anna Fender, vc),
Elegia na wiolonczelę i fortepian (21.),
*Advent** (22. Aleksandra Raszyńska, S / William Anderson chitt),
*Walc na orkiestrę kameralną** (22., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.),
Aria na orkiestrę kameralną* (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixia, dyr.)

Keller, Max Eugen:

*V Kwartet smyczkowy** (17., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Kędziora Monika:

Szklistych na fortepian i zespół instrumentów (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.),
Ex imo mari (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixia, dyr.),
Caligo I, II, III (20., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Kilar Wojciech:

Apotheosis (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Orawa (15., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Koch Erland von:

I-i-o-hi-ho (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Koliada Mykoła:

Piat' poem [fragm.] (16., Iryna Riabchun, fp),
Preludium (16., Iryna Riabchun, fp)

Komeda Krzysztof, arr. Anna Rocławska-Musialik:

Rosemary's Baby (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Komorowski Piotr A.:

*Trio fortepianowe** (19., Zarębski Piano Trio: Danuta Kulisz, vn / Miłosz Drogowski, vc / Witold Kawalec, fp),
Suita marsjańska (21. Dorota Zimna, hps, Stanisław Miłek, acc), *Mozaika* (22., Witold Kawalec, fp)

Kopczyński Marcin:

Preludium i Toccata (19., Witold Kawalec, fp),
*Na polanie soczystej... , Trzy pieśni do słów Leopolda Staffa** (22., Kornelia Wojnarowska, S, Witold Kawalec, fp),
Coloresca op. 4 (23., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt.)

Kornowicz Jerzy:

Wstęga purpury (w szponach walca) (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp),
Zorze IV Melos-Ethos (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.)

Kosecki Kamil:

*We are the strong quartet** (20., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Koshelew Anton:

*Complex Personality** (20., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Koszewski Andrzej:

Tryptyk Wielkopolski [fragm.] (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Kościów Aleksander:

Kwartet smyczkowy nr 10 (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
Hilathi (20., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Kowska-Lasoń Justyna:

The rainbow never tells me (16., Martin Schneuing, fp),
Always present, always in the move na flet, skrzypce, wiolonczelę i saksofon altowy (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce, sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc)

Kowalski Bartosz:

Tkaninus (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.)

Kowalowski Zenon:

*Pejzaże** (15., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.),
*Burleska, Nokturn, Humoreska** (20., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Kozlova Tatjana:

White Bird (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Kroschel Artur:

Tło na orkiestrę kameralną* (19., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.),
Flämmchen na fortepian i perkusję (23., Paweł Nowicki, perc., Piotr Nowicki, fp)

Kruczek Zbigniew:

Preludium i fuga BACH: Marsz (15., Roman Perucki, org)

Kruse Björn:

Trolldans (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Krzanowski Andrzej:

Wiatr niesie echo po polanie (21. Stanisław Mitek, acc)

Kulenty Hanna:

Sierra (19., Danuta Kulisz, vn / Miłosz Drogowski, vc)

Kułakowski Leszek:

Ostinatopermutacje (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp),
Code Numbers (17., Leszek Kułakowski Ensemble Piccolo: Leszek Kułakowski, fp / Tomasz Sowiński, perc. / Piotr Kułakowski, cb),
Dyskretny urok konsonansów (19., Elbląska Orkiestra Kameralna / Piotr Jędrzejczyk, dyr.)

Kusior Szymon:

Mysli na kwintet dęty blaszany* (22.)

Lang Peter Helmut:

Galaxis na perkusję i fortepian (23., Paweł Nowicki, perc., Piotr Nowicki, fp)

Lasoń Aleksander:

Kwartet smyczkowy nr 6 (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Latoszynski Borys:

Sonata nr 1 (16., Iryna Riabchun, fp)

Louwerse Egbert Jan:

50 Fish for flute and electronic soundscape (23., Alicja Molitorys, fl.)

Lutosławski Witold:

Partita (16., Andrzej Kacprzak, vn / Paweł Rydel, fp),
Kwartet smyczkowy (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Lysight Michel:

Sonata na klarnet i fortepian (16., Andrzej Wojciechowski, cl / Tomasz Jocz, fp)

Łukaszewski Paweł:

Nunc Dimittis (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Szczęśliwa nocy (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Másson Gunnar Karel:

*Flæði** (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla)

Matuszewski Mariusz:

Duetti nr 2 per violino e viola (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla)

Mądrawski Jerzy:

Album polski (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Mäntyjärvi Jaakko:

Pseudo-Yoik (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.; 17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
El Hambo (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Mellnäs Arne:

Bossa Buffa (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Métral Pierre:

Soliloques (21. Marta Różańska, ob, Izabela Paszkiewicz, fp)

Messiaen Olivier:

Etiuda rytmiczna nr 1 „Wyspa ognia” (19. Igor Torbicki, fp)

Meyer Krzysztof:

Musique scintillante (15., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.)

Moc Michał:

(21. *Missa*, Dorota Zimna, hps, Stanisław Mitek, acc)

Moss Piotr:

*Drôle de valse** (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp),
Suite française (18., Marcin Kozioł, chitt / Paweł Zagańczyk, acc)

Murto Matti:

Divertimento (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Näther Gisbert:

Watermark na flet, klarnet, skrzypce i wiolonczelę (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce – cl / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc)

Nikiel Jakub:

*Trio na marimbę, wibrafon i fortepian** (15., Piotr Brajewski, perc. / Martyna Kułakowska, fp),
*Sinfonietta** (16., Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Andrzej Kacprzak, dyr.)

Noguera Palau Carolina:

My Lonely Cumbia (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Nosari Andrea:

*Whale, Il canto di mare** (19. Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Maciej Tomaszewicz, dyr.)

Nowak Aleksander:

Green Mary Hill (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp),
Undertows (20., Frant Duo: Łukasz Frant, vc, Joanna Galon-Frant, fp)

Ødegaard Henrik:

Krist stop op af Døde (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Ogden Allison:

Dark Sky for alto flute and fixed media* (23. Alicja Molitryś, fl.)

Olczak Krzysztof:

*Varietas in unitate** (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Varietas in unitate (16., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
MEA (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc),
Koncert na flet i orkiestrę (16., Łukasz Długosz, fl / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.),
Concerto na akordeon i orkiestrę (16., Paweł Zagańczyk, acc / Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.),
Koncert gdański na gitarę i orkiestrę (18., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Baciewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.),
Koncert na flet i orkiestrę (19., Rafał Jędrzejewski, fl / Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku / Maciej Tomaszewicz, dyr.),
*Dreaming** ((21. Ewa Liebchen, fl, Rafał Jędrzejewski, fl, Igor Torbicki, fp),
Preludium i fuga (21. Stanisław Miłek, acc),
Anioły ciemności na akordeon i kwartet smyczkowy (21. Paweł Zagańczyk, acc)

Ollén Bengt:

I denna ljuva sommartid (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Trilo (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Panufnik Andrzej:

Dreamscape (20., Frant Duo: Łukasz Frant, vc, Joanna Galon-Frant, fp)

Pasieczny Marek:

Finis autem principium est (Epitaph on John Tavener) (23., Maciej Gański, fp.)

Pawlak Jakub:

174 Miles from home... na kwartet smyczkowy (21., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Penderecki Krzysztof:

Iżę Chieruwimy (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.),
Capriccio per violino solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn),
3 Miniatury na skrzypce i fortepian (16., Andrzej Kacprzak, vn / Paweł Rydel, fp),
Chaconne in memoria del Giovanni Paolo II (18., Duo del Gesù: Arnaud Kaminski, vn / Krzysztof Komendarek-Tymendorf, vla),
Sinfonietta per archi (18., Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej im G. i K. Baciewiczów w Łodzi / Jerzy Swoboda, dyr.)

Pesson Gerard:

Vexierbilder II (19. Igor Torbicki, fp)

Płonka Jarosław:

Detroit landscape (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Polaczyk Jakub:

*PhatopoiAposiopesis (Requiem per gli avi)** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dixia, dyr.)

Pollock Robert:

Romance-Fantasy na gitarę i fortepian (18., William Anderson, chitt. / Joan Forsyth, fp)

Przybylski Dariusz:

Green and Maron. Hommage a Mark Rothko (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I / Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc),
Onyx na flet piccolo i flet altowy (21. Ewa Liebchen, fl)

Porębski Adam:

Duello a 3 (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Pstrokońska-Nawratil Grażyna:

Madrygał (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Rabinski Jacek:

Dance of fire (18., Marcin Koziół, chitt / Paweł Zagańczyk, acc)

Raczyński Marek:

Te lucis ante terminum (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Ratusińska-Zamuszko Weronika:

For seven beats (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Rayeva Olga:

Die himmlische Stadt (20., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Riemer Bohdan:

Interludia (wybór) (19., Witold Kawalec, fp),

To nie było wszystko, Rodzina czarownicy, Zachód słońca, Pyszne lato (22., Kornelia Wojnarowska, S, Witold Kawalec, fp)

Rihm Wolfgang:

Über die Linie VII für Violine solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Riley Terry:

Simone's Lullaby (18., Joan Forsyth, fp)

Rocławska-Musiałczyk Anna:

The last of the giants na głos, wiolonczelę i fortepian (15., Karolina Dziwniel, A /

Izabela Joachimowska, vc / Martyna Kułakowska, fp),

Oblivion for two violins and string orchestra (19., Andrzej Kacprzak, vn / Paweł Kukliński, vn / Elbląska Orkiestra Kameralna / Piotr Jędrzejczyk, dyr.),

Effulgence (arr. na obój i fortepian) (21., Marta Różańska, ob, Izabela Paszkiewicz, fp),

Bibi, Synku, Bi (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices),

The Midnight Song (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Rożynek Teoniki:

Bulb na klarnet kontrabasowy, fortepian, perkusję, skrzypce, warstwę elektroniczną i video (19.,

Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. /

Piotr Nowicki, fp)

Rubbert Rainer:

Cette obscure clarté qui tombe des étoiles (16., Martin Schneuing, fp)

Rydzewska Żaneta:

*Muzyka relaksacyjna** (18., Orkiestra Sinfonietta Pomerania / Tadeusz Dix, dyr.)

Rymarz Edwin:

Toccata (15., Roman Perucki, org)

Ryterski Rafał:

Doppelganger na skrzypce, fortepian, klarnet basowy, instrumenty perkusyjne z elektroniką i mechanizmami (19., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl /

Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Saariaho Kaija:

NoaNoa for flute and electronics (23., Alicja Molitorys, fl.)

Sabadasz Stiepan:

Bukowinskije wiesilla [fragm.] (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Saczko Ewa Miriam:

Etiuda 5.1 na taśmę (18),

Aforyzmy na dwoje skrzypiec (18., Przemysław Czekał, vn / Maja Andrzejewska, vn)

Sadło Paulina:

Czy anioł zlatuje na ziemię (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Salas Manuel:

*Densidad'ome** (21., Marta Różańska, ob, Izabela Paszkiewicz, fp, Manuel Salas, noisemaker)

Sanders Arne:

Debug (*Strange. I've seen that face before*) (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn /

Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Samul Artur:

Fantazja-Toccata i Fuga na fortepian* (19., Igor Torbicki, fp)

Sandström Jan:

Biegga luohte (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.; 17., Chór Kameralny 441 Hz

/ Anna Wilczewska, dyr.)

Sandström Sven-David:

Four Songs of Love (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Scheller Przemysław:

Geometria paradoksu na flet altowy i elektronikę (23., Alicja Molitorys, fl.)

Schnebel Dieter:

Polyphonien für Violine solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Sehin Bohdan:

Talos na kwartet smyczkowy (15., NeoQuartet: Karolina Piątkowska-Nowicka, vn I /

Paweł Kapica, vn II / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Seither Charlotte:

Gran passo (16., Martin Schneuing, fp)

Silverstov Valentin:

Dwi elegji Piat' walciw ta koliskowa (16., Iryna Riabchun, fp),
Kołokoljenka (16., Nataliya Gronovska, A / Iryna Riabchun, fp)

Simon Art-Oliver:

Parabeln für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Skoryk Mirosław:

Burleska (16., Iryna Riabchun, fp)

Purgina Julia:

Spm Istambul – improwizacja live (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce – sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc / Richard Graf – electronics)

Stelzenbach Susanne:

scenari na flet, saksofon altowy, skrzypce, wiolonczelę i elektronikę (22., Max Brand Ensemble: Annegret Bauerle, fl / Peter Joyce, sax / Joanna Lewis, vn / Arne Kircher, vc / Richard Graf, electronics)

Stroope Randall:

The Conversion of Saul (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Stylianou Steel:

Rayzer für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Svensson Johan:

Rita cirklar (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Sykulski Jacek:

Stoi lód na Prośnie (15., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Synowiec Ewa:

DO – DU czyli Dowolny Duet (15., Gabriela Szendzielorz-Jungiewicz, fp / Andrzej Jungiewicz, fp)

Szafrański Jakub:

I Dreamt a Dream (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices)

Sznitke Alfred:

Sonata nr 3 (19. Igor Torbicki, fp), *Sonata nr 1 na wiolonczelę i fortepian* (20., Frant Duo: Łukasz Frant, vc, Joanna Galon-Frant, fp)

Szymański Paweł:

Four Pieces for String Quartet (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Śniady Marta:

l(m) (17., Zespół studentów i doktorantów Akademii Muzycznej w Gdańsku / Rei Munakata, dyr.)

Tracz Sandra:

XXI Music na smyczki* (21.)

Tramin Samuel:

vom Fremden und... II (16., Martin Schneuing, fp)

Travlos Michail:

*Cats of the Wilderness*** (18., Iwona Glinka, fl / Alina Ratkowska, hps)

Treiber Friedemann Amadeus:

Glissées für Violine und Tonband (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Valpola Heikki:

Ludes na skrzypce, wiolonczelę i akordeon (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Wądołowski Marcin:

Wspomnienie (23., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt.)

Whitacre Eric:

Oculi omnium (16. Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Widman Jorg:

Toccata (19. Igor Torbicki, fp)

Wieczorek Szymon:

Torn Scraps of Today's Newspaper na flet altowy i taśmę* (21.)

Wielecki Tadeusz:

*Obraz wielokrotny** (16., Kwartludium: Dagna Sadkowska, vn / Michał Górczyński, cl / Paweł Nowicki, perc. / Piotr Nowicki, fp)

Wierzchowski Jacek:

Nie potrafiących (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połoińska, voc.),
Śmierć (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połoińska, voc.),
Ich dwoje (15., Aleksandra Nawe, fp / Izabela Połoińska, voc.)

Woś Łukasz:

Dedykacja (16. Trio Sopot: Elżbieta Rosińska, acc / Małgorzata Skorupa, vn / Anna Sawicka, vc)

Wuorela Essi & Chydenius Jussi:

Kaipavaa (17., Chór Kameralny 441 Hz / Anna Wilczewska, dyr.)

Zakrzewski Maciej:

Mirrors for guitar and piano (23., Monika Dżuła-Radkiewicz, chitt., Maciej Gański, fp.)

Zalewski Jakub:

Passacaglia na fortepian solo* (19., Jakub Zalewski, fp),

Scherzo na orkiestrę (23., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixa, dyr.)

Zamuszko Sławomir:

*Sinfonietta** (16., Orkiestra Sinfonietta Pomerania, Tadeusz Dixa, dyr.),

*2 walce kapryśne na flet, skrzypce i wiolonczelę** (17., Trio In:te:gro: Ania Karpowicz, fl / Agnieszka Guz, vn / Aleksandra Demowska-Madejska, vla)

Zapf Helmut:

un verso per piano „la salita a Bellegra“ (16., Martin Schneuing, fp, 23., Piotr Nowicki, fp),

Bagatellen für Streichquartett (18., NeoQuartet: Karolina Piątkowska, vn / Paweł Kapica, vn / Michał Markiewicz, vla / Krzysztof Pawłowski, vc)

Zimmermann Bernd Alois:

Sonate für Violine solo (15., Friedemann Amadeus Treiber, vn)

Ziółkowski Michał:

Peace (21. Zespół Wokalny Art'n'Voices).

egzemplarz bezpłatny

ORGANIZATOR:

Fundacja
sinfonietta
pomierania

WWW.SINFONIETTA-POMERANIA.PL

PARTNERZY I WSPÓLORGANIZATORZY:

Nadbołtyckie
Centrum Kultury
Gdańsk

Instytucja Kultury Samorządu
Województwa Pomorskiego

za'ks
sprzyjamy wyobraźni

III ZKP
związek kompozytorów polskich
wielki piaset

WSPÓŁPRACA:

aMuz

Akademia Muzyczna
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

Opern- und Musikschule Danzig
im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku

MECENASI:

Dofinansowano ze środków
Miasta Gdańska

WOJEWÓDZTWO
POMORSKIE

Dofinansowano ze środków
Województwa Pomorskiego

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego pochodzących
z Funduszu Promocji Kultury w ramach
programu „Muzyka”, realizowanego przez
Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

PATRONI MEDIALNI:

polmic.pl

trojmiasto.pl

nowefale.pl